

LLUCMAJOR

de pinte en ample

Maig 1990. N.º 101 - 100 Ptes.

3 de juny:

TOTS PER S'ESTALELLA!

ACONSEGUEIXI:

«UNA ESTANCIA D'UN CAP DE SETMANA PER DUES PERSONES A UN HOTEL DE TRES ESTRELLES A MALLORCA EN RÈGIM DE PENSIÓ COMPLETA»

CONTESTANT A LES SEGÜENTS PREGUNTES:

- 1.- Quin es l'avió de passatgers més ràpid del món?
- 2.- Quin Emperador va concedir el privilegi de les Fires de Lluçmajor?
- 3.- A quin any es reformà la Plaça d'Espanya de Lluçmajor?
- 4.- Quin és el número de telèfon de VIATGES CASTELL DE BELLVER, S.A.?

Les respostes podeu enviar-les fins el 30-06-90 a VIATGES CASTELL DE BELLVER, S.A., Avd. Joan Miró, 7 - 07014 PALMA, indicant nom, adreça i número de telèfon.

Els que contestin correctament totes les preguntes participaran al sorteig de l'esmentada estança.

Queden excluits de participar els empleats i familiars de VIATGES CASTELL DE BELLVER, S.A. i els col.laboradors de LLUCMAJOR, DE PINTE EN AMPLE

Per gentilesa de:

VIATGES **B** CASTELL DE BELLVER, S.A.

Avd. Joan Miró, 7 - 07014 PALMA DE MALLORCA - Tels. 45 56 61 - FAX: 45 69 94

**AQUI TENEMOS
EL NUEVO PEUGEOT 309,
COMO TU LO QUIERES.**

- Nuevo exterior como tú lo quieres: más práctico y actual, con plano de carga rebajado para un mejor acceso al maletero.
- Nuevo interior como tú lo quieres: más cómodo y atractivo.
- Nuevo salpicadero como tú lo quieres: más ergonómico e integrado.
- Nuevo equipamiento como tú lo quieres: más completo y atractivo.

PEUGEOT 309
ES OTRA HISTORIA

Tallers MARINA

Joan Ramon
PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any IX

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/Bisbe Taixaquet, 105
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL.LABOREN:

Joana Artigues
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bezares
Francina Capellà
Miquel Cardell
Sebastià Cardell
Joan Clar
Joan Contestí
Bartomeu Font
Joana Font
Damià Fullana
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Margalida Martín
Miquel Mascaró
Margalida Mut
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margalida Palou
Andrea Puig
Nanda Ramon
Sebastià Rubí
Jaume Salvà
Josep Sacarès
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs
Pere F. Torrens
Antoni Vadell
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana

Col.laboren:

Joan Jaume
Jaume Manresa

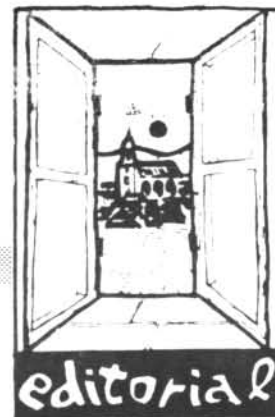
FOTOGRAFIES:

M. Clar
Fotos Fermín
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Informacions Llevant S.A.

**El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.**

El debat sobre la funció de les institucions públiques —locals, autonòmiques, centrals— en relació a la cultura és antic i, molt sovint, contradictori. Les institucions, sembla, han d'intervenir sobre la cultura —comissions municipals, conselleries, ministeris— però a quin nivell: gestió, generació, estimulació, coordinació... no intervenció, dirigisme... manipulació de la cultura, prioritització de determinats models (limitació i, fins i tot, repressió d'altres), inhibició... Sembla, des d'un punt de vista ètic i respectuós amb els drets de tothom, que el camí de les institucions en aquest camp hauria de transcórrer més per les vies de la canalització de les iniciatives socials, per l'afavoriment de les inquietuds de col·lectius i dels individus, per la dotació de mitjans a aquelles iniciatives enriquidores del patrimoni cultural de la comunitat que, sense aquest suport no podrien donar fruit que pels viaranyos tortuosos de l'organització unilateral d'actes, espectacles o manifestacions la motivació dels quals pot ésser (o semblar) en comptes d'un estímul dinamitzador de la cultura de la comunitat un pretext per a un prosselitisme polític d'un determinat color, per al lluïment personal dels organitzadors o molt pitjor per a difondre des del poder, i amb els diners de tots, missatges més o manco subliminals per a la configuració mis-

tificadora de determinades pautes de comportament o models de referència.

A nivell local, una ullada a les activitats coordinades per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament que el mes de maig ofereix als llucmajorers de la vila i de la vorera de mar s'enmarca en la millor de les perspectives: la institució pública —municipal, en aquest cas— esdevé catalitzadora d'una sèrie de processos, d'un aplec de propostes, sorgides de grups i entitats locals ben diversos, aglutinats amb un sol objectiu: animar la vida cultural del nostre poble l'O.C.B. (la nostra revista), els Atàvics, l'Associació de la 3ra Edat, el suport econòmic de «la Caixa» i «Sa Nostra», formulen propostes diverses que omplen l'agenda d'aquest mes: presentacions de llibres (carpeta amb poemes i il·lustracions, el llibre «Cent» de la revista), teatre, exposicions de flors, rondalles, venda de llibres al carrer, grup d'animació i el dia 18 un gran recital de rock en català (cloenda del concurs radiofònic «Banc de Dades» per a estudiants d'EEMM).

Pluralitat d'opcions, proposades per entitats ciutadanes diverses que perfilen, a parer nostre, unes perspectives de futur que, cas de consolidar-se, suposarien l'assumpció d'una realitat ben desitjable.

Ple del dia 30-4-90

Expropiació de terrenys a Lluçmajor i S'Arenal

En el ple ordinari celebrat per l'Ajuntament de Lluçmajor, va destacar l'aprovació d'expropiació de terrenys per la perllongació de la Ronda Ponent, a tres propietaris disconformes amb la valoració feta per la compra, i declarar d'urgència aquesta expropiació.

L'altra expropiació, també urgent, és un pas peatonal de S'Arenal, propietat de Jaume Salvà, que l'Ajuntament valora en tres milions i mig de pessetes, i el propietari en SEIXANTA milions.

En aquest segon tema va intervenir el regidor Sr. Rabasco recordant que damunt aquests terrenys hi ha una sentència del Tribunal Provincial a favor del propietari Sr. Salvà, per quant l'Ajuntament, per mala gestió del responsable d'Urbanisme, va ocupar uns terrenys de propietat particular, per unes obres considerades d'utilitat pública, però que -segons Rabasco- només afavorien un hotel, demanant la dimissió de Tomàs Garcias com responsable de tan mala gestió, per trepitjar els drets d'un ciutadà.

Tomàs Garcias li va contestar a Rabasco que els terrenys per expropiar no tenen res que veure amb la sentència aludida, ja que es tractava de la supressió d'una reixeta que ja està reposada, i, quan a les obres objecte d'aquesta expropiació, tots els comerciants hi estaren d'acord, inclòs el Sr. Salvà. Va dir, finalment, Tomàs Garcias, que si la primera vegada i tantes que després Rabasco ha demanat la dimissió d'ell i del batle ho haguessin fet, ja faria temps que no estarien en el càrrec, però això no ho ha de decidir ell, sinó els electors a les properes eleccions municipals, l'assumpte es va aprovar finalment, amb el vot en contra de Rabasco i l'abstenció del grup popular.

CENTRES DE SALUT A S'ARENAL-LLUCMAJOR

Per unanimitat, i, en caràcter resolutori, es varen aprovar les mocions, dues, presentades pel grup popular. La primera referent a la sollicitud de canvi d'ubicació de la construcció d'un nou Centre de Salut projectat per la Conselleria de Sanitat a S'Arenal, perquè es faci en el terme de Lluçmajor. I la segona moció per la construcció d'un altre Centre Sanitari i lloc social per a la tercera edat a Badia Gran.

Entre els altres temes aprovats, destacà l'informe presentat pel regidor de Sanitat Sr. Caldés, donant compte de la mala administració del concessionari de l'Escorxador Muni-

cipal, el que ha donat com resolució l'anul·lació del corresponent contracte i paralització de les activitats de l'Escorxador a nivell comarcal, supeditant les seves activitats i servicis per als carnisers locals, encara que, limitades a un estudi sobre les possibilitats i deficiències del polèmic excorxador municipal.

Entre els precis i preguntes, Joan Miquel, del P.P. es va interessar per l'estat de les obres de l'avinguda Miramar de S'Arenal sol·licitant posar un poc d'ordre a les mateixes, ja que, entre els embuts produïts per les obres i els del tràfic, els mateixos residents de S'Arenal, no saben per on han de circular.

Arnau Tomàs

CASA DE LA VILA

Extracte dels acords presos en comissió de dia 12-IV-90

-Concedir una ajuda de 110.000 ptes. per a la celebració del Certamen i Elecció de Miss Lluçmajor.

-Adquirir jocs infantils a MEIN, per import de 1.032.520 ptes.

-Rebre definitivament les obres de sondeig d'injecció de les aigües de pluja a la zona de la depuradora de Lluçmajor, realitzades per Garcias i Crespi.

-Aprovar la certificació addicional de l'obra d'il·luminació del Camp de Futbol de Lluçmajor, realitzada per E. Calafat, per un import de 517.947 ptes.

-Prorrogar per un mes el contracte de servei de Normalització Lingüística subscrit a la Sra. Janer Gomila.

-Concedir subvenció a la Banda Municipal de Música per un import de 887.617 ptes. corresponent a cada trimestre.

-Sancionar un treballador de la brigada laboral per absència al treball sense justificació.

-Nomenar Auxiliar Administrativa, a Dª Francesca Mir Salvà, única aspirant que ha superat les proves i declarar vacant l'altra plaça convocada, mitjançant oposició.

Campanya per a la conservació de la natura

El Col·legi Públic Rei Jaume III de Lluçmajor va col·laborar en la campanya que l'Ajuntament i el GOB varen dur a terme per tal de conscienciar els ciutadans sobre la necessitat de «CONSERVAR NETA LA NATURA».

Els alumnes, durant la setmana, parlaren i treballaren el tema de la contaminació de la natura en diferents aspectes: contaminació de l'aire, de l'aigua, de les ciutats i po-

bles, dels boscs i de foravila, i de les aigües del subsòl.

També es va fer una sortida escolar anant pels afores del poble. Com a fet testimonial, es recolliren 30 sacs de baleigs, plàstics i papiers que embrutaven la part del migjorn de Lluçmajor.

S'arribà a la conclusió que els pobles més nets no són els que més agranen sinó els que menys embruten.

VIe aniversari de l'Associació de la 3ª Edat

Per commemorar el sisè aniversari l'Associació de Jubilats, Pensionistes i 3ª Edat de Lluçmajor ha organitzat les activitats següents:

Dissabte dia 12: Exposició de flors al local de la 3ª Edat.

Diumenge dia 19: Ex-

cursió i dinar al Foro de Mallorca.

Dimarts dia 22: Funció teatral al Teatre Recreatiu.

Divendres dia 25: Fi de festa i entrega de plaques.

Dimecres dia 30: Assemblea general al local de l'Associació.

Comunicat de la societat protectora d'animals

La Societat Protectora d'Animals i Plantes de Mallorca fa saber a les persones que tenen cans, que no es deixin influir per un alarmisme incontrolat i farcit de dades sense fonament, referents a la Leishmaniosis. D'aquesta malaltia, produïda per un moscard, en poden ser víctimes els cans. En el cas d'un animal malalt, l'amo no es contagia encara que el ca el toqui o el llepi; només es pot contagiar si el moscard pica a la persona.

El Dr. G. del Real, Cap del Departament de zoonosis de l'Escola Normal de Sanitat de Madrid, ha duit a terme un estudi d'animals atacats per aquesta malaltia i ens atenim a aquests resultats: en el cas de 92 persones en contacte amb 20 cans força paratitzats, el resultat és de 0 persones atacades per Leishmaniosis. A Mallorca l'alarma ha estat tan grossa que devers 500 cans han pagat amb la vida una campanya alarmista i poc explícita. Els posseïdors d'aquests animals s'han de preocupar de la seva salut i han d'acudir a la persona capacitada per donar orientació sobre el particular.

També aprofit aquest comunicat per celebrar la recent proposició de Llei de protecció als animals (a la qual presentarem algunes esmenes i modificacions). El nostre agraïment a U.M. per haver-la presentat i a la resta de parlamentaris, els quals, quan la varen aprovar per unanimitat, han demostrat un alt nivell europeu del qual ens sentim ben orgullosos. Aquesta llei serà de les primeres de tot l'Estat Espanyol

Artur Lope, Menescal. President de la Societat Protectora d'Animals i Plantes de Mallorca.

de pinte en ample

El proper dia 25 de maig celebrarem el número cent de la nostra revista amb la presentació d'una publicació extraordinària sobre temes d'àmbit local. Quedau convidats a l'acte que tindrà lloc a la sala capitular de l'Ajuntament a les 21'30 h.

Després hi haurà un sopar al restaurant **Gran Via**. Si hi voleu assistir podeu fer la inscripció i el pagament a «S'Àmfora», C. de Sa Font n° 8. Telèfon 66 18 16 abans del dia 22.

El preu del sopar és de 1.450 ptes.

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

La Palmera

es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Crònica cultural

La festa del Llibre i algunes actuacions culturals

La tradicional festa del llibre, que des dels darrers anys se celebra sota l'organització de la Regidoria de Cultura, enguany ha estat traslladada al mes de maig. Com és sabut, la festa del llibre s'escau el 23 d'abril, aniversari de dos escriptors universals com són W. Shakespeare i M. de Cervantes i també diada de Sant Jordi especialment significativa i simbòlica en l'àmbit català. Diverses circumstàncies han propiciat el trasllat del programa d'actes cap al mes de maig, sobretot per no coincidir amb el reinici de les classes després de les vacances de Pasqua.

El programa dels actes que s'han de desenvolupar ha ajuntat algunes iniciatives organitzades per diversos col·lectius locals. En primer lloc, a s'Arenal, Miquel Bezares i Biel Thomàs han presentat la seva carpeta amb poemes i dibuixos titulada «Indicis», una altra iniciativa de les Edicions Atàviques, que ara ha tengut per escenari el bar «El Puerto» i que ha assolit a prop d'un centenar de joves.

A hores d'ara, encara han de tenir lloc els actes prevists per a Lluçmajor. En aquest sentit, el dissabte dia 19 hi haurà venda de llibres a la Plaça d'Espanya enmig d'un ambient festiu animat per grup musical «Si fa sol», que patrocina «Sa Nostra». Al cap de quasi una setmana,

el divendres dia 25, dos actes centren l'atenció: «La maleta màgica. Conta contes» de Catalina Valriu, una presentació original i divertida dels llibres, les seves històries i els seus protagonistes. Patrocina l'acte l'Obra Social de «La Caixa» i es fa a la biblioteca de l'entitat. Més tard, «Lluçmajor de pinte en ample» presenta el llibre editat amb motiu del número cent de la revista. Aquest llibre és un recull de treball de temàtica diversa escrits per col·laboradors convidats a commemorar la fita centenària de la nostra publicació mensual.

Per acabar, el divendres dia primer de juny, el Teatre de Bunyola, ja conegut pels llucmajorers, posa en escena «Tot Déu al cel», un espectacle musical basat en dues rondalles adaptades per Guillem Cabrer. Aquesta representació s'emmarca dins el circuit teatral del Centre Dramàtic de les Illes Balears.

ACTUACIONS MUSICALS

El repàs de l'actualitat cultural ens mena també a fer menció dels actes de l'Associació de la Tercera Edat amb obres de Teatre, vetlades festives i exposició de flors i plantes. Igualment hem de referir-nos a

la X Trobada de Banda de Música, que enguany té lloc el 20 de maig a Pollença i on participa de forma destacada la Banda de Lluçmajor. Precisament a Pollença també hi a intervenir la nostra Banda amb motiu dels concerts celebrats per commemorar el 125 aniversari de la Banda d'aquella ciutat. El contingut musical d'aquest concert serà ofert a Lluçmajor el 24 de maig en el Convent de Sant Bonaventura.

Altres classes de música també s'anuncien per als propers mesos d'estiu. En primer lloc només hem de recordar de passada el recital de rock en català que se celebra dia 18 en una festa estudiantil amb projecció per tot Mallorca. Per una altra part, la formació «La Guardia» ha d'actuar el 9 de juny també en el Camp de futbol en una iniciativa de col·laboració entre Espectacles Romàntic i l'Ajuntament. Per a més endavant, podem avançar que amb motiu de les diverses festes patronals actuaran El Norte a s'Arenal, les orquestres Clippers i Mediterrània a s'Estanyol i l'Orquestrina d'Algaida i el sorprenent conjunt Ossifar a Lluçmajor. Però de tot això i d'altres actuacions ja en parlarem en acostar-se més l'estiu.

Maties Garcias

BAR CA'N NADAL

(Nova direcció)

En Jaume i Na Catalina

Especialitats: TAPES I
BERENARS

Nicolau Taberner, 36 - Tel. 66 00 43

sa teulera

CERÀMIQUES - FET A MÀ
PLANTES I FLORS

C. Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

Els 90 comencen dia 18

El proper dia 18 de maig tindrà lloc el primer concert de Rock en català a Mallorca. L'escenari d'aquest important concert serà el camp d'esports de Llucmajor i la bulla començarà a les nou del vespre.

Aquest concert representa l'acabament festiu del concurs «Banc de dades» que, dins el programa «Total 4», s'ha emès els dimarts i els dijous per Ràdio 4 (Ràdio Nacional).

El concurs ha congregat al llarg de diverses fases estudiants de 24 instituts de Mallorca que posaven a prova els seus coneixements d'esports, espectacles, aspectes acadèmics, etc. a més de la seva bona estrella i el seu «saber estar» radiofònic.

Entre els nombrosos premis destaca un viatge a Atenes per als guanyadors, 3 participacions a les Trobades amb la Ciència (CIRIT), equips d'excursionisme, 15 viatges a Barcelona, discos, llibres, etc.

Els flamants guanyadors d'aquest concurs organitzat per la Direcció General d'Educació de la Conselleria rebran els seus premis unes hores abans del concert amb la presència de les autoritats pertinenents.

La gran Festa-Concert que posarà un brillant punt i final al concurs i al llurament dels premis farà de Llucmajor el centre juvenil de l'illa durant unes hores. El recital és organitzat per l'Ajuntament de Llucmajor amb la col·laboració de diverses entitats com O.C.B., l'Ajuntament de Palma, Coca-Cola, La

Caixa, el Consell de Joventut, etc.

Comptarem, perquè l'ocasió ho requereix, amb el millor equip de so de Mallorca amb 12.000 wats de so i 40.000 de llum que faran les delícies dels joves mallorquins.

El primer conjunt participant serà LA FOSCA, que guanyaren el premi a la millor cançó en català del concurs de Pop-Rock de l'Ajuntament de Palma en la passada edició. Es tracta d'un conjunt de joves mallorquins que es dediquen al Pop Simfònic.

A continuació, l'esperadíssima aparició d'OCULTOS, que estrenaran el seu L.P. «Pa amb oli Nacional», del qual s'ha fet ressò la premsa local pel plat fort de la seva actuació, la cançó «Barco de Rejilla». Aquest grup mallorquí ha creat una gran espectació i és ben segur que donaran una vetlada sucosa encara que els seus components assegurin que no cerquen la polèmica ni fan cap tipus de política.

De tota manera, es tracta d'una de les bandes que més sonen a Mallorca en aquest moment i la seva música es pot classificar com a Rock amb algunes influències Punk.

A més dels grups mallorquins, participaran en el concert dos grups catalans que actuen per primera vegada a Mallorca: ELS PETS i SOPA DE CABRA.

ELS PETS són un grup de Tarragona que posen en funcionament 12 persones damunt l'escenari, entre les quals destaca el conjunt femení

de «LES LLUFES».

Triomfen en directe allà on van i treballen molts d'estils des de cançons clarament provocatives fins a balades sentimentals de molt d'èxit entre les jovenetes. El seu darrer single «Ella m'estima» és un bon exemple d'aquest nou lirisme que arribarà amb força al camp d'esports municipal de Llucmajor.

El conjunto SOPA DE CABRA clourà l'espectacle amb la presentació del seu segon L.P. Es tracta d'una colla de gironins que representen, en opinió dels experts, la gran esperança del Rock a Catalunya.

Les entrades es poden aconseguir pel mòdic preu de 800 pessetes i de 600 en la venda anticipada. És un preu raonable per aquells que vulguin assistir a una fita musicalment històrica que representarà, segons anuncien els organitzadors, el començament dels anys 90. La bulla queda així garantida per aquest esdeveniment d'inexcusable assistència per a qualsevol modernet mínimament acreditat. Serà efectivament un acte important que, per raons òbvies i per no esser acusat de xovinistes, no posarem a l'alçada del mite de Woodstock. Tanmateix, alguns experts importants han deixat entreveure que la comparació amb el Selva-Rock dels millors temps no queda fora de to.

Un consell: no quedeu a ca vostra.

Manda Ramon

PETJONS

ARTICLES
INFANTILS

De 0 a 10 anys

LLISTES
NAIXEMENT

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

Cristaleria Llucmajor

JOAN MOREY

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color
Decorats - Vidrieres artístiques

Ronda Migjorn, 105 Tel. 66 14 93 LLUCMAJOR

L'Ajuntament aprova la normalització dels carrers de Lluçmajor

El passat dia 26 de març, el Ple de l'Ajuntament de Lluçmajor va aprovar la nova i definitiva retolació dels carrers del casc urbà.

Després d'una sèrie de modificacions fetes d'una forma poc sistemàtica, s'intenta de fer una nova retolació d'acord amb la Llei de Norma-

lització Lingüística i els criteris lingüístics de la Universitat de les Illes Balears que és l'òrgan assessor reconegut per l'esmentada llei al seu article 14.

L'any 1979 es va fer una primera modificació fruit del canvi polític. Tanmateix, s'hi observaven grans

diferències entre el que deien les plaques i allò que constava a les actes de l'Ajuntament.

El passat Consistori també aprovà que les plaques dels carrers que configuren el Quadrat fossin en català. Posteriorment, l'any 1987, es varen corregir algunes irregularitats de tipus ortogràfic i gramatical.

La conseqüència de tot això és que totes les plaques que no configuren el Quadrat són en castellà llevat d'algunes excepcions que són producte d'accions improvisades.

La qüestió de la nova retolació dels carrers s'ha de dur a terme segons la llei de Normalització Lingüística aprovat pel ple de l'Ajuntament de dia 29 de febrer de 1988.

La Llei de Normalització deixa clar que els topònims de la nostra Comunitat Autònoma tenen una única forma oficial, la catalana, i que els noms de les vies urbanes ha de ser decidit pels diferents ajuntaments amb l'assessorament de la U.I.B. i donant preferència a la toponímia popular tradicional i als elements culturals autòctons.

El Reglament Municipal també reconeix una única forma catalana com a oficial i com a topònims contempla el cas concret dels noms de carrers, places i altres vies públiques.

Per tot això, l'Ajuntament aprovà la denominació catalana de totes les vies públiques de Lluçmajor segons la relació que presentam més avall.

El pla de feina concret contempla el manteniment del mateix tipus de placa per a tots els carrers del nucli urbà, és a dir, placa de marès de primera, lletres gravades sobre la pedra i l'escut de Lluçmajor.

L'any 1990 es canviaran les plaques dels districtes 1r i 2n i la secció 1ª del 3r. La secció 1ª i 2ª del districte 3r i el districte 4t queda per l'any 1991.

Al districte 1r s'han de canviar 26 plaques, al 2n 23 i 18 al 3r, amb un total de 67 plaques per a tot el casc

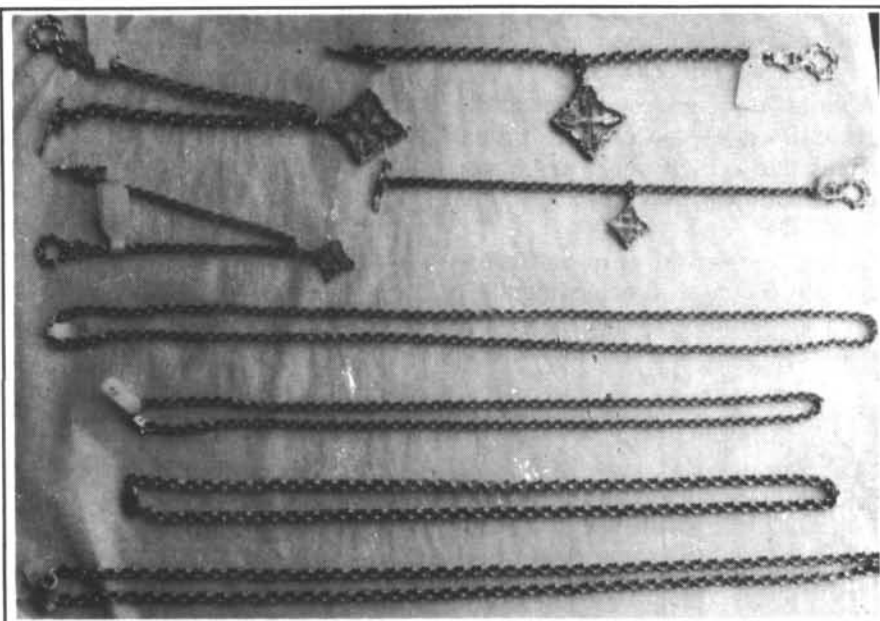
FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

**FILIGRANES, CORDONCILLOS,
GRANET I REPRODUCCIONS DE
JOIES ANTIGUES MALLORQUINES**

PLATERIA - RELLOTGERIA

Llistes de Noces, Comunions i Naixements

C/. Born, 29

Tel. 66 04 03

urbà.

RELACIÓ DE LES DENOMINACIONS APROVADES PER ALS CARRERS DE LLUCMAJOR

Carrer de l'Adoberia, Carrer d'Andalusia, Carrer dels Àngels, Carrer d'Antoni Garcias, Carrer d'Antoni Maura, Carrer d'Antoni Mut, batle, Ronda d'Antoni Ramis, senador, Carrer d'Aragó, Carrer de Bahía Blanca, Carrer de la Bandera, Carrer d'en Barceló, Carrer del Bisbe Jaume, Carrer del Bisbe Mut, Carrer del Bisbe Roig, Carrer del Bisbe Taixequet, Carrer de Bons Aires, Carrer del Born, Carrer de Campos, Carrer del Cap Puig, Carrer del Cardenal Rossell, Ronda de Carles V, Carrer de Castella, Carrer de Catalunyaa, Carrer del Cel, Carrer de Ciutat, Carrer de la Constitució, Carrer del Convent, Plaça d'Espanya, Carrer de l'Esperança, Carrer de l'Espelai, Carrer de l'Estrella, Ca-

rarrer de la Fira, Carrer de Fleming, Carrers dels Foners, Carrer de la Font, Carrer de Fra Joan Garau, Carrer de Francesc Aulet, metge, Carrer de Francesc Moragas, fundador de la Caixa, Carrer de Francesc Santceloni, doctor en teologia, Carrer de Galdent, Carrer d'en Gamundí, Carrer de la Glòria, Carrer de Gómez Ulla, Camí de Gràcia, Carrer de Gràcia, Carrer del Grup Escolar, Carrer de Guillem Terrassa, historiador, Carrer de la Hispanitat, Carrer de Jaume I, Carrer de Jaume II, Passeig de Jaume III, Carrer de Joan Aulet, Carrer de Joan Xamena, músic, Carrer Major, Plaça de la Mare de Déu de Gràcia, Carrer de la Marina, Carrer d'en Melià, Carrer Menor, Carrer del Migdia, Carrer de Ponent, Ronda de Migjorn, Carrer de Miquel Salvà, Carrer del Monestir, Carrer de Ses Monges, Carrer d'en Mut, Carrer de Navarra, Carrer de Nicolau Taberner, Carrer del Nord, Carrer Nou, Carrer de l'Olivera, Carrer de l'Orient, Carrer dels

Paraires, Plaça del Pare Bartomeu Salvà, Carrer del Pare Caldés, Carrer del Pare Bartomeu Salvà, Carrer del Pare Caldés, Carrer del Pare Ripoll, Carrer d'en París, Carrer de la Parròquia, Carrer de Pare Antoni Mataró, Carrer d'en Pare de Son Gall, Carrer dels Pescadors, Ronda de Ponent, Carrer del Príncep, Avinguda de Ramon de Sant Martí, Carrer de Ramon Llull, Carrer del Retorn, Carrer d'en Rigo, Carrer d'en Ripoll, Carrer d'en Sala, Carrer de Santa Cànida, Plaça de Santa Catalina Tomàs, Plaça de Sant Bonaventura, Carrer de Sant Francesc, Carrer de Sant Isidre Llaurador, Carrer de Sant Joan, Carrer de Sant Josep, Carrer de Sant Llorenç, Carrer de Sant Miquel, Carrer de Sant Pere, Carrer de Sant Vicenç de Paül, Carrer del Sindicat, Carrer del Sol, Carrer de Tarragona, Carrer de València, Carrer del Vall, Carrer de la Vila de Madrid, Carrer de Weyler.

CRISTOBAL CALAFAT JUAN

**INSTAL.LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01

Particular: Ronda Migjorn, 90 - 2n. - Tel. 66 06 08

Agrupació C.R. Llucmajor, Radioaficionats de 27 MHz

Gran concurs de Radiolocalització o «Caça de la Guineu»

El passat 8 d'abril, aquesta associació va celebrar el III Concurs de RADIOLocalització, anomenat també «CAÇA DE LA GUINEU». En aquest concurs, hi podien prendre part tots els radioaficionats de ERT 27 de tota l'illa. Hi havia un total de 25 trofeus donats per distintes entitats, per repartir entre els guanyadors. El concurs es va desenvolupar íntegrament en tot el terme municipal de Llucmajor, i va ser patrocinat per l'Ajuntament i La Caixa de Balears, «SA NOSTRA».

Hi assistiren amics i companys de 18 localitats de Mallorca: Campos, Cala Millor, Son Servera, Pollença, Pt. de Pollença, Ca'n Picafort, Felanitx, Pt. Colom, Pt. Cristo, Inca, Andratx, Sta. Maria, La Vileta, Petra, Palma, Es Il·larí, Son Ferriol i Llucmajor. El total d'assistents a aquest gran concurs va ser de 109 persones.

La concentració va tenir lloc al passeig de Jaume III de Llucmajor a les 9'30 hores, hi prengueren part un total de 48 cotxes, dels quals n'hi havia 4 de l'organització i n'hi participaren 44. A les 10'30 es va procedir a donar la sortida i va començar

el concurs, la duració va ser de tres hores durant les quals anaren arribant els companys al lloc on la guineu s'havia amagat, en aquest cas un company que hi va ser les tres hores modulant amb la seva emissora.

La GUINEU es trobava a la zona de Sa Marina de Llucmajor, concretament a la finca de S'Allapassa, de Pep Manresa.

Dels 44 vehicles que prengueren la sortida només 38 trobaren l'amagatall en el temps estipulat. Després, un cop acabat el concurs, tots els participants anaren al Restaurant de Galdent on hi va haver un dinar de companyonia, al qual hi va assistir en qualitat de convidat el batle de Llucmajor, Joan Monserrat, el regidor d'esports, Sr. Clar i el Delegat de Sa Nostra, Sr. LL. Clar.

Quan va haver acabat el dinar es va procedir a l'entrega dels trofeus als guanyadors i també es va fer entrega d'una medalla commemorativa a tots els participants.

Dels guanyadors del concurs, passam a anomenar els tres primers

classificats, així com els dos classificats locals (masculí i femení), i la primera femina forana:

1er A. Bujosa, de Campos. Trofeu «SA NOSTRA»

2on. J.R. Rosselló, de Son Servera. Trofeu AUSTIN ROVER.

3er. Mª Amparo Garrido, de Llucmajor. Ajuntament de Llucmajor.

Trofeus especials:

1er. Femina Forana: Maria G. Artigues, de Campos. Trofeu Bar Can Chame.

2on. Local Femina: Maria A. Garrido. Trofeu Ajuntament de Llucmajor.

1er. Local masculí: J. Gómez Sánchez. Trofeu Ajuntament de Llucmajor.

També es va obsequiar una placa als socis d'aquest club, Sr. A. Company i Sr. B. Vich, per haver destacat amb la seva col·laboració.

L'agrupació de C.B. Llucmajor dona les gràcies a tots en general i espera que el proper any encara es pugui superar si és possible el 4rt. Concurs de la Caça de la Guineu, que ja es comença a estudiar.

PEGASO

TALLER AUTORITZAT

ANTONI ROSSELLO RAMIS

Carrer Navarra, 4-6 - Tel. 66 09 28

**CENTRE DE PREPARACIÓ
MATERNAL
ATÈS PER COMARES**

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR.
Tel. 66 24 90 (Dijous i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

S'Arenal

Ha nascut una romeria

Tomeu Sbert

El Dia de l'Àngel, es va celebrar una diada de festa anomenada «I DIADA DE PANCARITAT», unida a u primer recital de poesia. La festa neix sota la idea de la Parròquia de S'Arenal. Tot va començar amb una missa oficiada pel senyor Rector, P. Jordi Perelló i acabada la funció religiosa, unes centenes de persones es dirigiren a peu a l'anomenat Pont de Ses Set Boques, a la finca de Son Verí. Arribats al lloc indicat tot va ser festa camperola amb balls regionals, jocs per a infants i majors, bots i cabrioles emmarcat en un bell paisatge. Panades i robiols, un bon dinar i arribades les primeres hores de l'horabaixa el Grup Aria va animar de forma simpàtica l'ambient fins que a les 17 hores es donava entrada al I Recital de Poesia S'Arenal, coordinat per aquest informador.

El pont amb les seves set arquitectòniques altes arcades va ser escenari per donar sortida lliure a les composicions poètiques que es recitaren o cantaren, la majoria originals de la nostra poetessa Maria A. Salvà.

F. Canyellas va interpretar «Profecia», «Jota Marinera» i «El cant del llaurador». Magdalena Servera, «Ses Herbes de Sant Joan» i «La Española»; Mateu Monserrat, «Del Pla», «Diada de Sta. Catalina»; Maria del Carme Bonnín «el Parque de María Lía»; Toni Perelló va recitar uns versos fets per ell mateix Damià Tomas, «Polls Venturers»; S. Salvà «Es Ropit» i «Diada de Pasqua», Maria J. Cantó, unes estrofes de «La Balanguera» i J. Perelló «Lo Pi de Formentor».

Es va tenir un record per a Antoni Galmés, un gran folklorista recentment difunt. L'organització i iniciativa va ser a càrrec de la revista «S'Unió de S'Arenal» amb col·laboracions especials de l'Ajuntament de Lluçmajor, Associació de Veïnats Son Sunyer, i OCB a més d'algunes cases comercials. Hi ha deliberacions perquè aquesta festa anual es celebri per Pasqua Granat i

Gent de totes les edats caminant cap al «Pont de Ses Set Roques». Neixia una romeria a S'Arenal

així no coincidiria amb el dia en què es celebra a Bellver i al Santuari de Gràcia. El que és cert és que ha nascut una romeria i tot apunta per la seva continuïtat en propers anys.

SUBHASTA DE PINTURA

Divendres, dia 18, es celebra la més important subhasta de pintura que mai hagem fist a la nostra zona turística. Es celebrarà a la sala de congressos de l'Associació d'Hotelers i és organitzada per l'UD Arenal sota la coordinació directa de la

presidenta en funcions Cati Mestre, els beneficis seran destinats a l'economia de l'equip de futbol arener.

Els pintors que han donat mostres de la seva obra són els següents: Cati Aguiló, Josep Manresa, Maria A. Noguer, Pau Fornés, J. Vich, B. Amengual, C. Oliver, Gordiola, M. Vives, Pombo, M. Mascaró, M. Vich, S. Febrer, Guinovart, M. Company, T. Dionís, J. Duran, F. Ramonell, F. Villalonga, J. Aguiló, I. Batle, B. Cirer, C. Fuster, C. Valdoví, M. Busquets, J. Torrebella, P. Bestard, L. Franco, S. Barceló, C. Moll, i d'altres. La sortida de la subhasta oscil·larà entre els cinc mol duros a la baixa i un quart de milió a l'alta.

SERPENTS I ALTRES REPTILS

Exposició de serps i d'altres rèptils del món tenim des de fa dues setmanes al parc «Aquacity» de S'Arenal; prop d'un centenar d'aquests animals són mostrats aquests dies. Es veuen rèptils que tenen fins quatre metres de llargària i d'altres que són d'espècie única a Europa, segons ens manifesta Carles Chiner, el director veterinari de l'exposició.

«PICADÍS»

El grup de Teatre «Picaís», actua els dies 8, 9 i 10 d'aquest mes de maig al Teatre Principal de Palma. Posen en escena la comèdia «On anam?» de Martí Mayol. Cal dir que aquest grup va ser seleccionat entre d'altres grups de Mallorca.

Grup Picadís de S'Arenal

Al Teatre Principal de Ciutat, subvencionat pel Consell Insular de Mallorca, els dies 8, 9 i 10 de Maig, ha tengut lloc la representació de l'obra «A on anam?» de Martí Mayol.

La representació d'aquesta obra, l'any passat a Consell els va valer el primer premi per a actors aficionats, amb obres d'autors mallorquins.

Com sempre, En Damià Tomàs, Na Margalida Capellà i els seus companys d'escena ho feren fabulosament bé. Ja veim que el grup dirigit per Miquel Ambrós, continua

damunt fulla en la seva trajectòria teatral.

Per aquests dies, continuen les representacions al Teatre Principal d'altres grups de gran relevància, com és ara el Grup de Teatre Bunyola, A. Turmeda, La Lluna; Studi Zero i d'altres no menys importants.

Esperam que el Grup Picadís realitzi el muntatge d'alguna altra obra i que aviat els poguem veure en escena i poguem disfrutar de les encantades representacions a què ja estam habituats. Enhorabona!

G. Oliver

La Central termoelèctrica de S'Estalella

En vista de l'imminent perill que representa per als llucmajorers, campaners i saliners en particular, i per a tots els mallorquins en general, la construcció d'una nova central tèrmica a la zona de S'Estalella, i amb l'ànim d'informar del que podria representar per al Migjorn de Mallorca, hem cregut oportú fer una síntesi de les anàlisis que el Sr. Salvador J. Fonollà Corró (enginyer industrial), va fer per encàrrec del GOB del «Projecte, estudi i avaluació de l'impacte ambiental de l'ampliació de la central tèrmica d'Alcúdia II «Es Murterar».

Aquesta ampliació duplicaria la potència de l'actual central, faria

possible el tancament de la de Sant Joan de Déu, i permetria de subministrar l'energia elèctrica necessària per a l'illa fins al 1998, data en la qual s'espera poder posar en funcionament la de S'Estalella.

Com que no tenim dades tècniques referents a la hipotètica central de S'Estalella, però sí que sabem que serà molt més potent que la que es projecta fer al Murterar, creim que una vegada exposats i avaluats els perills que representen aquests tipus de centrals, i, concretament la del Murterar, creim que una vegada exposats i avaluats els perills que representen aquests tipus de centrals, i, concretament la del Murte-

rar, serà més fàcil imaginar-se com pot afectar una instal·lació d'aquestes a la zona de Migjorn.

L'estudi s'ha fet partint d'un funcionament mitjà de la central amb un consum de carbó de 1.250.000 tones anuals. La central a ple rendiment consumiria 2.124.133 tones de carbó, la qual cosa quasi bé duplicaria els problemes de contaminació.

SISTEMA DE REFRIGERACIÓ EMISSORES A LA MAR

Els canals de refrigeració són canonades de 3'10 m. de diàmetre per les quals passarà un cabdal de 24.000 litres per segon. La presa d'aigua és a 430 m. de la costa i 9 m. de profunditat, mentre que l'expulsió a 280 m. de la costa i a 7 m. de profunditat.

Encara que al projecte es parla d'un increment màxim de 7°C a la temperatura de l'aigua, a l'hora de tornar-la abocar a la mar, es reconeix un increment d'uns 9°C a les instal·lacions existents.

Si tenim en compte que hi ha un requisit legal (BOE 25-06-77) que donen unes mesures indicadores i uns límits de contaminació de les zones de banys i/o amb cultius marins. Referint-se a aquests, diu que la temperatura de l'aigua ni s'incrementarà més de 3° C. ja que això pot canviar la vida de la zona afectada. Creim que no seria absurd pensar que pot afectar els pescadors.

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
IBATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

LLUCMAJOR
de pinte en aande

Tampoc no s'ha fet un estudi de l'impacte sobre el litoral, perquè un abocament de 24.000 litres per segon d'aigua a 7°C o a 9°C de temperatura més elevada que la de la mar, crearà una zona d'aigües calentes que amb contacte amb les fredes produiran corrents que poden modificar les platges, i tapar les zones d'algues.

RENOUS

Incrementar el doble d'emissió de

renous pot causar greus problemes als voltants de la central, tant per causa del funcionament com pel tràfic de camions i mitjans de transport del carbó.

XEMENEIA DE FUMS EMISSIONS A L'AIRE

La xemeneia és de 140 m. d'altura amb quatre conductes de 3'35 de diàmetre. Calculant un consum de carbó de 242.480,98 quilos cada hora, dels quals un 30% es converteixen en cendres de les quals un

80% són volàtils, i d'aquest 80% un 99,5% són retinguts pels filtres mentre que un 0,5% va a l'atmosfera.

Les emissions de la xemeneia d'Anhídric sulfúric (SO₂) són quantioses. Aquestes emissions produiran gran quantitat de pluja àcida i sediments de partícules sòlides en el terç nordoccidental de Mallorca, amb una incidència especial al Municipi de Bújer i Alcúdia, agreujant-se a l'Atalaia d'Alcúdia i Cap del Pinar i ho produiran les quasi 7 tones diàries de cendra, i més de 123 tones de SO₂ anhídric sulfúric que esdevendran àcid i que no compleixen les normatives legals i saludables.

ABOCADORS DE CENDRES RESIDUS SÒLIDS EN EL SÒL

L'abocament de cendres pot influir perjudicialment sobre el sòl, la vegetació, la fauna i en la contaminació de les aigües del subsòl. Sobre tot a una zona on totes les aigües s'extreuen del nivell de la mar.

EL GRAN PORT

A l'anterior estudi, per qüestions òbvies no hi ha port, però no seria aventurat pensar, si ens hem fixat en el que han produït a la platja de S'Arenal, la construcció dels ports esportius tant de S'Arenal mateix com de Ca'n Pastilla, que un port de les mesures com el que està projectat a S'Estalella (de descàrrega), també podria canviar els corrents marins i acabar amb platges tan belles com les de Ses Covetes i Es Trenc.

Redacció

PLA "SA NOSTRA" JUBILACIÓ PENSIONS

Sa Nostra Tranquil·litat.

Entrevista a Joan Quintana, organitzador de la marxa a S'Estalella

Pens que, per S'Estalella, s'ho paga fer un esforç

Antoni Llompart

En Joan Quintana és policia local i també un conegut esportista i col·laborador d'aquesta revista. El poble de Llucmajor està molt mogut pel projecte que té GESA de construir una central tèrmica i un port industrial per a la descàrrega de carbons a un dels darrers paratges naturals de la nostra costa, a S'Estalella. Això ha alçat polseguera i el primer que es sol convocar en aquests casos és una manifestació. Curiosament la primera iniciativa ha sorgit dels esportistes llucmajorers. Bon dia, Joan Quintana, com ha estat això?

- Bon dia. Mira Toni, ha sortit d'una banda dels esportistes perquè els esportistes, sobretot són persones humanes i persones que, per ventura, estam avesats a sofrir molt. Ens agrada molt l'entorn natural, les poques coses que encara tenim. Un que ha estat a grans ciutats, a Madrid, com he estat jo, un mallorquí avesat a alçar la vista i veure terra, mar i pins, clar! quan estàs en aquelles urbs i alces el cap te sents com en una presó, te sents ofegat. Ara, pensar que S'Estalella, un dels pocs llocs verges que ens queden al nostre terme el volen urbanitzar, com a esportistes -perquè és com a esportista que vull encaminar les coses i no per cap altre camí, perquè no som ni polític ni ecologista- me pareix una barbaritat. Com he dit abans, he entrenat a l'estiu, he respirat l'aire pur dels pins i l'aire de la mar i això m'ha paregut una de les coses més estimulants que m'han passat a la vida. Jo corr, faig X quilòmetres cada dia, faig un pla d'entrenament bastant fort pels anys que tenc i allà, a S'Estalella, pensar que t'hi volen fer un port mercant t'afecta molt. Perquè no serà només S'Estalella, serà S'Estanyol i Sa Ràpita, Ses Covetes, Es Trenc, Sa Colònia... la construcció de la central serà la perdició de tota aquesta zona i trob que ara és l'hora de lluitar perquè el dia de demà no poguem plorar per una cosa que no hem lluitat per defensar-la.

- Aquesta setmana s'han estat recollint firmes contra aquest projecte, poques vegades s'havia vist a Llucmajor una sensibilitat tan gran pel medi ambient. ¿Com expliques aquest canvi que crec que se percep una mica?

- La gent, a través de la informació se n'adona més que abans de les coses; i ¿qui és el llucmajorer que no coneix S'Estalella, que hi ha anat a fer una berenada o hi ha anat a pescar o hi ha anat a fer una passejada? Tots els llucmajorers, de petits, coneixem aquest lloc, com que pareix un paradís que tenim la gent es sensibilitza molt. A més, una de les coses que ens ha fet moure és la gran dificultat que trobarem en aquesta lluita, perquè aquesta lluita serà molt difícil. Pensa que fins ara, a Mondragó, per exemple, s'havia lluitat contra un potencial econòmic, contra uns senyors que volien urbanitzar, però ara no hem de lluitar contra una em-

presa qualsevol que té uns doblers, sinó lluitar, en certa manera, contra GESA, que és un braç de l'Estat Espanyol. Això serà una lluita molt difícil perquè són molt molt poderosos i nosaltres només tenim la veritat que oferir-los i la lluita, no tenim res més, perquè armes de força no en tenim cap.

- I GESA que és una empresa amb participació de l'estat, on hi ha els responsables polítics de la marxa de tot un país ¿no creus que considerarà un tema molt local això que a Llucmajor ens sentiguem molestos per la ubicació de la central si sostenen, com sostenem, que serà necessària per al desenvolupament de Mallorca? ¿Com veus aquest tema, com a llucmajorer, perquè la resta de mallorquins, com creus que han d'enfocar el tema quan GESA els digui «heu de menester l'electricitat»?

- Jo no som tècnic en la matèria, però crec que hi ha altres maneres d'encaminar la cosa. Ja a Alcúdia en tenen una, si poden engrandir-la, no veig perquè han de necessitar una construcció nova i més destrucció. Perquè el nostre batle ja ho va dir en una ocasió: «No volem que la llevin de S'Estalella i la facin a Sa Colònia, perquè això no seria solucionar res, llevar-nos un problema de damunt i donar-lo als veïnats, al terme de Campos, o de Santanyí...» seria com llevar-nos una paparra de damunt una mà i posar-la damunt l'altra, per a què ens xuclàs igual la sang.

- No voleu, doncs, passar la pilota als veïnats?

- A més de llucmajorers, som mallorquins i hem d'estimar tot Mallorca, que era un paradís i jo crec que els nostres fills, en esser grans, al pas que anam, només veuran ciment.

- Hem parlat de la marxa. Aquesta marxa, per quan està convocada, com s'hi ha d'anar, amb quin pla?

- Mira, aquesta marxa està convocada per dia 3 de juny, cau en diumenge, la concentració serà a les nou i mitja del matí cap a S'Estalella. Com a esportistes hem anunciat que s'hi vagi en bicicleta o a peu o corregeut, jo sé que hi ha gent que hi vendrà en cotxes, però no podem dir que hi vinguin en cotxes perquè si anam a lluitar contra una cosa que no faci fum ni contamini i movem una filera de cotxes que contaminin, seria una cosa sense molt de sentit. Sé que vendran cotxes, perquè no tothom voldrà fer caminant o en bicicleta els setze quilòmetres que hi ha des de Llucmajor. Però pensau que anam a Gràcia a peu cada any, jo pens que per S'Estalella s'ho paga fer un esforç.

- Un pic en la vida.

- Sí, un pic en la vida.

- S'hi va a peu o en bicicleta i les onze pareix que és l'hora en què s'ha de ser allà. El batle ha demanat que no hi vagin en cotxe i que en qualsevol cas el deixin a S'Estanyol i facin almanco una petita caminadeta per a no arribar en cotxe fins al lloc del problema.

- En certa manera he convençut el batle per a que hi vengui en bicicleta. Ell hi vendrà encara que m'ha dit que no el faci tornar a Lluçmajor, en bicicleta. I si això ho pot fer el batle ho pot fer molta d'altra gent.

- En qualsevol cas, saber que S'Estanyol no és molt enfora de S'Estalella.

- Exactament. Són colindants, quan ets a S'Estanyol ets a S'Estalella.

- Pràcticament tots els partits i entitats culturals, esportives i recreatives de Lluçmajor s'han adherit a la lluita. Hi esperau molta de gent a la marxa?

- Estic un poc assustat perquè crec que hi ha d'haver molta de gent. Si veig que només hi ha dues mil o tres mil persones, per a mi menys de dues mil persones serà un fracàs. Però esper molta de gent perquè tothom està molt sensibilitzat en aquesta qüestió. Sé que n'hi ha de Vallgornera, de Cala Pi, de Bahía Grande i de Bahía Azul que estan preocupats i s'han adherit a la marxa. Jo tenc amics atletes que vendran de fora Lluçmajor com a mostra de solidaritat amb nosaltres.

- I no teniu por que tres mil persones, pel cap curt, a de gent per devers S'Estalella no faci matx, més que la central?

- No, més que la central no. I se prendran unes mesures, l'Ajuntament hi ha d'instal·lar uns bidons per tirar-hi els fems i deixalles, perquè esperam que allà hi hagi una mica de berenada, pa, sobrassada o botifarrons, gasosa, tot productes nostres, mallorquins, i esper que la gent deixi net. Però, vaja, tant de mal com la central, ni pensar-ho!

- Facem una crida, en qualsevol cas, perquè se comportin cívicament.

- Sí, per això els feim deixar els cotxes a S'Estanyol. No podem fer una marxa de cinquanta o cent cotxes perquè seria massa contaminant, i hi anam a lluitar contra la contaminació. Així que, per un dia, facem un esforç i anem-hi sense fum.

- Doncs, el primer diumenge de Juny, a les onze, tothom a S'Estalella contra aquesta central tèrmica i aquest port que hi volen construir. ¿Hi vols afegir res més?

- Només vull dir que la cosa més hermosa de la vida és el somriure d'un nin. Quan somriu un nin, somriu la família, quan somriu una família, somriu un poble, i quan somriu un poble, somriu una nació. ¿Com poden

somriure els nins si quan alcen la vista veuen fumerals, els peixos morts, les tortugues que ja no en trobarem i els aucells que no volin lliures dins els pins, com poden somriure els nins?

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELÈCTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

* INSTAL·LACIÓ DE COMPTADORS

Canvis de tensió
Contractació de comptadors

C/. Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 24 22 86

Diumenge 3 de juny

TOTS A S'ESTALELLA

Gran marxa anti-central pedestre i ciclista

CONCENTRACIÓ: 9 del matí, Plaça d'Espanya, Lluçmajor

ARRIBADA: 11 h. a s'Estalella

Si hi voleu anar en cotxe, deixau-lo a s'Estanyol i arribau a peu
HI HAURA MENJAR I BEURE FINS QUE S'ACABI

SA PERXA, S.A.

CARNISSERIA
FÀBRICA D'EMBOTITS

SOBRASSADA, CAMAIOT,
BOTIFARRA, BOTIFARRONS,
SALSITXA FRESCA, PINXOS, etc.

Avd. Carles V, s/n - Lluçmajor (Tel. 66 20 64)
Avda. Mediterráneo, 28 - S'ESTANYOL

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...

Obert tots els dies

**Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables**

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

Dr. PEDRO GARAU LLOMPART ACUPUNTURA

Lunes, miércoles y viernes, cita previa

C/. d' es Born, 11
Tel. 66 05 16 (cita previa) - LLUCMAJOR

Tratamientos de:

Stress, ansiedad, depresión
Obesidad
Tabaquismo
Reumatismos
Lumbalgias
Ciáticas
Cervicalgias
Vértigos - Acuferos
Frigidez

**BITLLETS D'AVIÓ
amb reserva i
confirmació
immediata a
través del nou
equip
informatitzat**

**Aquest servei el trobareu a «Viatges XALOKI»
sense cap tipus de suplement sobre el
preu oficial**

C/. Maria Antònia Salvà, 38 - Tels. 26 74 50 - 54 - 58
S'ARENAL

XERRADES DE CAFÈ

S'Estalella ja fa fumet...

I com acabarà això de S'Estalella?
 -Vols dir el projecte de GESA de construcció d'una central tèrmica?
 -Sí. I diuen que també un gran port per descarregar es carbó i altres substàncies necessàries per fer marxar aquesta central. Tu creus que la construïran?
 -Això és mal de sebre, però si s'encabota GESA, crec en sortirà amb la seva.
 -Idò digues que s'armarà un bon «tinglado», perquè pareix que totes ses forces polítiques i socials estan en contra d'aquesta construcció.
 -I jo també, perquè pràcticament tota sa marina de Llucmajor quedaria contaminada per sa mentada fàbrica d'energia elèctrica.
 -Sense oblidar sa brutor de la mar...
 -Sí. Es pescadors ja podrien dir «adiós» a ses oblades i demés peixos que ara es pesquen per aquelles roques.
 -També diumenge que sa brutor s'allargaria per Ses Salines, Sa Ràpita, Es Trenc i ses poques platges verges que queden per allà.
 -Sí, s'haurien acabar es nudistes d'Es Trenc.
 -Sí, perquè sortirien de la mar amb sa cuca negra...
 -Ben pensat, jo crec que no es durà endavant aquest projecte, perquè GESA es trobarà amb molts d'estaments en contra.
 -Record que ho va intentar fa temps i ho va deixar fer.
 -A favor nostro tenim que es propietaris des terrenys de s'Estalella no volen vendre de cap de ses maneres i són es més interessats en què quedin verjos.

-També es nostro Ajuntament els té declarats d'especial protecció.

-I es nostro batle està ben en contra d'aquest projecte de GESA.

-Sí, aquest Ban que ha repartit per tot arreu d'es municipi, está molt ben escrit...

-És molt emocionant i literari...

-Sí, jo crec que l'hauria signat es seu difunt company polític, en Tierno Galvan.

-En tot i amb això, males llengos diuen que si GESA vol, durà endavant sa Central i es Port, per moltes de raons.

-I quines són aquestes?

-Perquè diuen que és necessari augmentar sa producció d'energia elèctrica i que no hi ha altra part millor que S'Estalella per fer una gran central.

-Això pareix que és molt discutible...

-Altra raó, i aquesta pareix que és sa que fa més por, és que GESA té molta d'influència amb es Govern Central, i davant tot això...

-Sí, es nostros socialistes mallorquins sempre diuen «amèn»...

Un que escoltava

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL
 Pedro Noguera Enseñat

Servei Automòbils

C/. Ripoll, 30 - Tel. 66 22 13

Boutique

c/. Impremta, n.º 1 - (Pas d'en Quint)
 Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

**VENDA DE MOSTRES
 PARELLS SOLTS**

C/. Bisbe Taixaquet, 6 - Tel. 66 03 74
 LLUCMAJOR

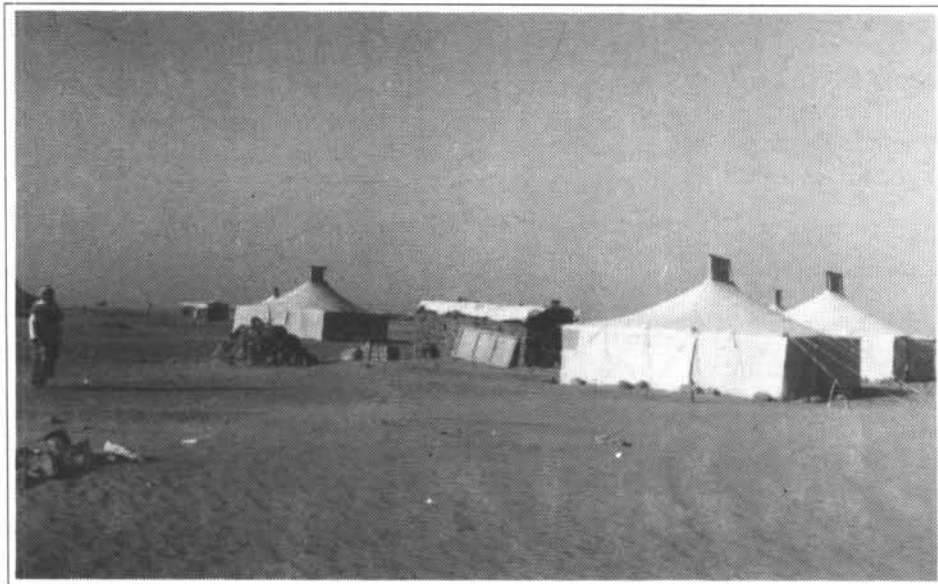
La lluita dels saharians per un estat propi

Malgrat les condicions desfavorables el poble saharià no ha perdut l'hospitalitat tan característica

Des del 1976, més de 150.000 saharians viuen el sudoest argelí, als camps de refugiats aixecats a la zona de desert anomenada «hamada» de Tinduf, la més pedregosa i inhòspita de tot el desert, la qual ningú no s'havia atrevit mai d'habitar. És aquí on els saharians han protagonitzat el miracle d'aixecar hospitals i escoles i d'arrabassar a la terra uns horts Impensables. És aquí on dones i nins, majoritàriament, esperen que s'acabin els combats per poder tornar a la terra que els correspon. Amb una fortalesa

i dignitat extremes esperen poder tornar a casa seva, amb tot el bagatge après al llarg d'aquests anys de lluita.

Mitjançant l'Associació d'amics del poble saharià de les Illes Balears, un grup de mallorquins hem tengut l'ocasió de visitar els campaments d'aquests refugiats, juntament amb d'altres grups (francesos, catalans, austríacs, la TV francesa i la TV valenciana) i com és tan impressionant l'experiència, és impossible de reprimir la necessitat de contar-la.

Les típiques «jalmas» a la wilaya de l'Aalun

UNA MICA D'HISTÒRIA

El marc geogràfic de l'antiga província espanyola del Sàhara Occidental té una superfície equivalent a la de la meitat de l'Estat Espanyol. És un país càlid i molt sec, on hi ha rius i l'economia es basa en la ramaderia de cabres, ovelles i camells. També és important la pesca i els recursos minerals, especialment els fosfats de Bu-Craa i el ferro.

El 1958 el Sàhara havia estat nomenat oficialment «província» espanyola i a pressió dels països africans, l'ONU va demanar el 1965 a Espanya la seva retirada, però la descoberta dels jaciments de fosfats va aturar el procés.

A partir del 1973 la situació va

començar a resultar insostenible pel govern espanyol: d'una banda, Marroc pressionava i de l'altra, l'oposició del país havia cristal·litzat en la formació del «Front Popular d'alliberament de la Sagüia al-Hamra i Riu d'Or» (Polisario).

Amb l'oposició armada del Front Polisario i l'amenaça d'una guerra imminent amb Marroc (el Rei Hassan II enviava 350.000 civils cap al sud, ara l'anomenada «Marxa Verda»), Espanya va signar el 14 de novembre del 1975 els Tractats de Madrid, els quals suposaven la seva retirada definitiva de la zona, i el repartiment d'aquesta entre Mauritània i Marroc. Mancava una setmana per a la mort del General Franco.

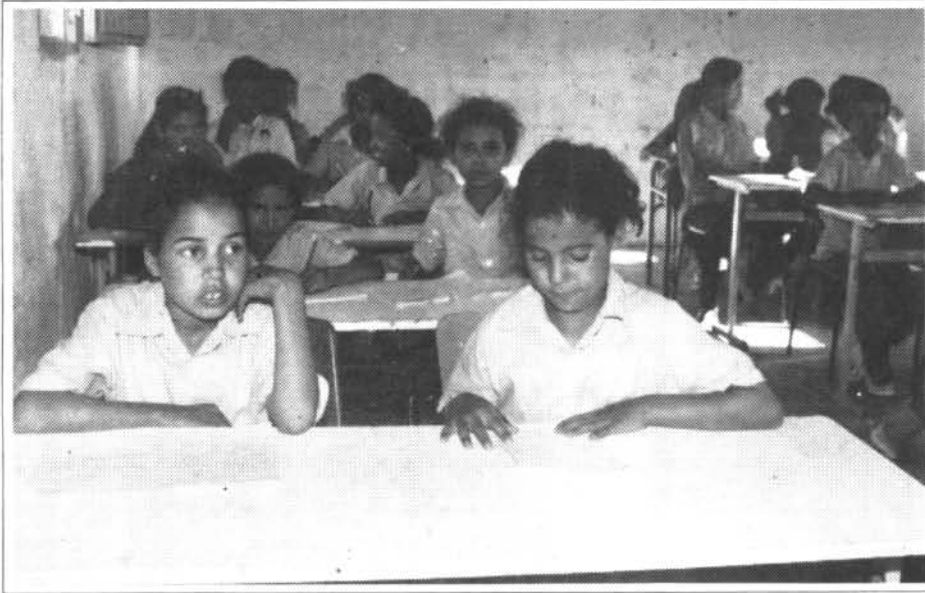
La població autòctona va començar la resistència contra les forces mauritanes i marroquines, i el 27 de febrer del 1976 fou creada oficialment la República Àrab Sahariana Democràtica (RASD), amb l'impuls del Front Polisario. Des de llavors, la nova República viu en un estat de guerra permanent: la retirada de Mauritània el 1979 va suposar l'ocupació total del país pel Marroc, qui va construir un mur defensiu al Nord-Oest.

I mentre diferents països i organismes internacionals reconeixen el dret a la vida del jove Estat africà, d'altres ajuden Marroc en la seva lluita armada per fer-lo desaparèixer...

ELS CAMPS DE REFUGIATS

Tots els saharians que pogueren escapar quan baixava la Marxa Verda fugiren fins travessar les fronteres d'Argèlia, perquè no volien quedar en el seu propi territori ocupat per marroquins.

S'establiren a la «Hamada» de Tinduf, una zona de desert pedregós on cap argelí no s'havia atrevit mai a viure, ni tan sols els nòmades primitius. Mentre començava la guerra per poder tornar al Sàhara, lliure d'invasors, s'aixecaven dia a dia els campaments, on viurien fins la victòria final tan esperada. Els mateixos noms de les ciutats donarien nom a les quatre «wilayas» (províncies) de l'Aaiun, Smara, Auserd i Dakla; cada una amb les

Alumnes de l'escola «12 d'octubre»

seves respectives «daïres» o districtes i les seves respectives vivendes o «Jaimas», totes iguals, distribuïdes a cada família, així com la resta de coses necessàries, com la roba i els aliments.

En aquests camps de refugiats hi viuen unes 160.000 persones només comptant les dones i els nins, mai no es compten els soldats o combatents. No circulen els doblers. La supervivència ve en bona part condicionada per les ajudes d'organismes no governamentals i d'associacions d'amistat. Tot és compartit, tothom col·labora i treballa en favor de tots. Els homes joves són al camp de batalla i les dones aprenen a llegir i escriure, cusen, fan tapissos i treballen la llana i d'altres objectes de la vida quotidiana.

En aquest exili, on l'aigua és limitada i la terra hostil, tots són conscients que la seva lluita és per a l'alliberació nacional i no té res a veure (ho diuen contínuament) ni amb el comunisme ni amb el capitalisme. És una guerra de tota una població que ha estat envaïda en contra de la seva voluntat.

L'HOSPITALITAT

En aquest clima de condicions desfavorables el poble saharià no ha perdut l'hospitalitat tan característica ni la delicadesa del tracte. Tant als llocs de recepció de grups estrangers com a les «jaimas» particulars les atencions són indescriptibles i els tassons de te, sempre presents, van de mà en mà. El primer te és

amarg com la vida, el segon és dolç com l'amor i el tercer suau com la mort... però encara n'hi ha molts més. La màgia del te no s'acaba mai, com si es tractàs d'un ritual.

A les «jaimas» les dones et perfumen, et posen «henna» a les mans i als peus i deixen l'encens perquè el fum es mescli amb el color viu dels tapissos i ens transporti a un món de somnis.

EL SISTEMA EDUCATIU

La creació d'escoles és una fita de la qual se senten molt orgullosos els saharians i et mostren aules i més aules perquè ens adonem que existeixen des dels jardins d'infància i preescolar fins a tres o quatre escoles primàries a cada «wilaya», escoles nacionals de secundària, de Formació Professional i escoles de dones adultes.

Les escoles primàries reuneixen tots els nins de cada «daira» des de les 8 a les 11 i des de les 4 a les 7 de l'horabaixa, perquè les hores de sol són molt dures al desert.

En acabar les classes els nins, un darrera l'altre i amb molta disciplina surten fins que en un moment determinat ens veuen i vénen escapats, amb moltes ganes de parlar, amb molta tendresa i amb uns ulls negres ansiosos de pau. Quan els vas a retratar tot d'una fan el símbol de la victòria i ben aviat els veus jugant sobre l'arena, amb els camions inventats amb trossos de llauna vella.

Les escoles de secundària tenen

règim d'internat perquè es troben separades dels campaments; allà els nins i nines han crescut i pentura no tenen tanta espontaneïtat. Aquestes escoles tenen noms històrics: «9 de juny» és el dia que va morir un líder, el Wali, en una lluita heòrica contra Mauritània el 1976; «12 d'octubre» és el dia de la unió nacional de tots els saharians.

En aquestes escoles l'àrab i l'espanyol són els dos idiomes i no hi ha aules mixtes, són aules de nins o aules de nines. Hi ha 1400 alumnes a cada escola i 57 professors, repartits entre l'ensenyament secundari, l'equivalent del BUP per poder enviar becaris a les universitats d'Argèlia, Líbia, Cuba, Alemanya, Jugoslàvia i algun a Espanya. També hi ha alumnes de Formació Professional, quasi tots adults, els quals poden estudiar les branques d'Electricitat, Mecànica, Metall, Administratiu i Fusta, en un període de tres mesos de teoria i nou de pràctica.

L'ESCOLA «27 DE FEBRER»

El 27 de febrer commemora el dia de la proclamació de la república (RASD). És una escola de dones, així com ho és l'escola «Oloff Palmer». Les dones han reflexionat molt sobre el seu paper en aquest període de guerra, sobre les seves aspiracions i volen treballar per a una societat que no oprimeixi ni la dona ni l'home. Elles havien tengut manco possibilitats de formació que els homes i per això va néixer aquesta escola.

Unes 800 persones des de l'adolescència fins als 50 anys estudien vuit mesos cursos de Cultura General (lectura, escriptura, càlcul), Tall i confecció, conducció de vehicles, administratiu, artesanía, educació, infermeria... Cada «daira» envia el mateix nombre d'alumnes a l'escola, d'una manera rotativa totes hi van, amb règim d'un internat familiar. El president de la RASD, Moḩamed Addelassis, viu aquí perquè la seva dona hi dona classes.

LA SANITAT

El que més destaca de la política sanitària és la prevenció. A cada «daira» existeixen uns Comitès Populars de Salut, els quals són els responsables de l'educació sanitària,

Des de molt petits els infants aprenen el símbol de la victòria

de la cloració de l'aigua, de les campanyes de vacunació i de la neteja i higiene ambiental.

Cada setmana tothom participa de les campanyes d'higiene: els fems es cremen fora dels campaments, els tapissos es treuen fora de les «Jaimas» per netejar-los, i es posen desinfectants per mantenir la població en bona salut.

El ministre de Salut Pública, Sidahmed Batal, ens va manifestar que aquesta educació sanitària ha fet que es donin poques malalties, sobretot si ho comparem amb la resta d'Àfrica.

Existeixen infermeries i dispensaris a cada «daira», hospitals provincials o també l'hospital nacional especialitzat sobretot en pediatria, ginecologia i medicina general.

Dones saharianes practiquen el joc del «sif» a l'interior d'una «jaima»

Les expressions de patriotisme i el ritual del te són sempre presents.

Malgrat això manquen metges i es troben amb greus dificultats a l'hora d'aplicar els projectes.

ELS HORTS

És difícil d'imaginar el fet de poder veure en el desert magranes i figueres, i és que aquesta gent ha aconseguit de fer experiments per tal de garantir verdures i hortalisses per alimentar sobretot els ancians i els nins i també per fomentar la idea d'autosuficiència a la població.

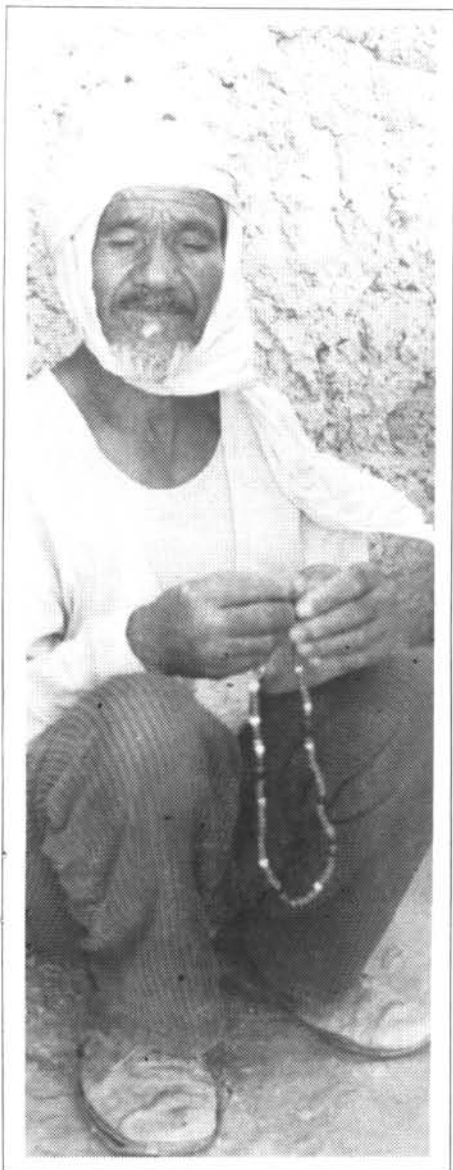
Un dels horts té una extensió de 16 hectàrees i produeix: pastanagues, remolatxes, cebes, naps, domàtiques, pebres i albergínies; sempre amb l'ajuda de canonades per

filtrar la sal de l'aigua i afegint terra cada dos anys.

El 1988 les Nacions Unides els va proporcionar una granja, i 75.000 gallines ponen un ou diari per a la població.

L'ESCOLA MILITAR

Els soldats saharians es preparen a l'Escola Militar de Formació de Quadres per poder anar a lluitar als 2.200 kms., de mur construïts per obra del rei Hassan II. En aquesta escola aprenen a disparar i tots els artificis per poder atacar uns marroquins, els quals en un principi creien que els saharians eren els seus enemics i que el Sàhara era

Un dels presos marroquins celebra el Ramadan.

La cerimònia del te dura més d'una hora.

marroquí, però ara han entès que no són ells qui fan la guerra sinó el seu rei.

ELS PRESOS MARROQUINS

El Front Polisario voldria un pla de pau, amb la previsió d'un referèndum, i per a aquest pla de pau va realitzar uns gests de bona voluntat, com l'alliberament sense exigències de 200 presoners de guerra capturats al Marroc, però el rei Hassan II no els va voler acceptar perquè tornassin al seu país i per això viuen prop dels campaments, en unes cúpules més resistents que les «jaimas», ben tractats i protegits del clima hostil.

EL REFERENDUM

Després de quinze anys d'una guerra absurda, el Front Polisario està disposat a aconseguir la pau perquè creu que és de justícia poder assolir el que és seu, i voldria que les Nacions Unides administrassin el Sàhara ai després es fes el referèndum però el rei Hassan II s'ha negat a negociar i segueix oprimint el poble: són 847 els saharis desapareguts, hi ha una campanya de desplaçament de joves cap al Marroc, es prohibeix el vestit tradicional als saharis que viuen en el territori ocupat, es fomenten els matrimonis entre saharis i marroquins, etc. etc.

Els saharis censats en el darrer cens espanyol el 1974 són 74.000 (en manquen molts) però és aquest el cens que vol el Polisario, sinó haurà de fer front a 200.000 soldats i a 220.000 colons marroquins. En aquests moments a la ciutat de l'Aaiun dels 130.000 habitants només 26.000 són saharis.

La pregunta del referèndum és clara: Voleu ésser saharis o marroquins?

Fins quan aguantaran? És una pregunta difícil d'explicar, el secret és la fe del qui lluita per la pàtria i només el que lluita ho pot entendre. Tots estan segurs de la victòria i estan disposats a aguantar per a sempre. Per tot arreu es veu escrit: «O tota la pàtria o el martiri»... i és que per aconseguir la pàtria saben que hi haurà més víctimes, més lluita, més sang.

Entrevista amb el Ministre d'Educació, Mohamed Salek uld Salek.

Llucmajorers pel món

Visc a Estats Units, però estim molt Mallorca: som ben llucmajorera

Dins la secció Llucmajorers pel món presentam una dona que, essent molt joveneta va partir amb els seus pares cap a Hondures. És sens dubte una dona activa, plena de dinamisme... Tota la seva vida ha estat i és encara una autèntica odisea. Està molt endinsada dins el nostre món, però té una visió i una postura crítica davant la realitat. No vol esser una ciutadana més dins el món; vol esser ella i vol viure la seva pròpia vida al seu estil, comptant sempre amb els altres i tenint molt present la seva família. Es tracta de dona Esperança Ferretjans i Tomàs. Va néixer a Llucmajor l'1 d'octubre de 1936. És filla d'en Bernat de Son Vidal i de na Maria Masculina. Va anar a escola a «La Cuna», a ca les Germanes de la Caritat i amb la senyoreta Ginard. El dotze d'octubre de 1949 (el dia que complia dotze anys) va partir cap a Amèrica, acompanyada dels seus pares i una padrina.

A Hondures va viure la seva adolescència i joventut. Allà se va casar i va tenir tres fills: dos nins i una nina. Però va quedar viuda quan encara era molt jove.

Se n'anà a Estats Units (resideix a Nova Orleans) i es va casar. Avui amb els seus cinquanta-tres anys és membre d'una família integrada per tres fills, dues filles i quatre néts.

Entre les seves aficions cald estar: la pintura (n'hi ensenyà el mestre Mateu Taberner); manifesta que li agrada escriure, especialment novel·letes curtes; però sobretot li agrada treballar a la ràdio, i de fet, des de fa catorze anys és directora, guionista i productora de la K.G.L.A. Ràdio Mil, la qual té una audiència d'uns cent cinquanta mil hispans.

- Quina és la seva professió?

- Durant molts d'anys he treballat dins el món dels ordinadors i computadores. També he exercit una

plaça al Consolat General d'Espanya a Estats Units. Durant quatre anys he estat assistenta executiva del Governador de Lussiana, i al meu càrrec tenia uns dos-cents mil hispans. He treballat molt també, dins els mitjans de comunicació, especialment la ràdio.

- Com són tractats els espanyols als Estats Units?

- Se diu que hi ha molta discriminació cap als espanyols, i en certa manera és veritat. Segons la llei no hi ha d'haver cap tipus de discriminació, perquè tots els homes tenen el dret de viure i d'esser tractats dins un plànol d'igualtat; però a la pràctica tot això és pura teoria i no se compleix.

Si bé, jo puc dir que tothom m'ha respectat molt. Mai he estat víctima de marginació, despreci o discriminació per part d'un nordamericà, sinó més bé tot el contrari: sempre m'han acollit com una americana més.

- Quants d'anys fa que se n'anà?

- Tenia dotze anys i ara en tenc cinquanta-tres. Per tant, dia dotze d'octubre en farà quaranta-un. Són molts d'anys de vida allà, però sé

molt bé d'on som i qui som.

- Per què se n'anà?

- Va esser una decisió familiar. Mon pare i ma mare decidiren partir cap a Hondures, per veure com ens anarien les coses per allà. Jo vaig haver de partir amb la família. Vaig deixar totes les meves amigues, els costums (a part que els seguïssim mantenint), tot el nostre poble. Però malgrat tot estim molt Mallorca: som ben llucmajorera. Ara bé, he tengut la sort d'esser una persona que s'adapta amb molta facilitat a les circumstàncies, als menjars, a la gent, a la idiosincràsia d'un poble distint... Més bé m'agrada estudiar les altres formes de vida i respectar la manera d'esser de l'altra gent.

Me va costar partir i deixar tot el que tenia, però no ho canviaria per res; prova d'això és que encara hi som.

A part de tot mai no m'he aturat de venir a Mallorca, i he conservat les velles amistats.

- Hi ha molta diferència entre la vida als Estats Units i la vida a Mallorca?

- Bastant, o més ben dit, molta. Són dos estils de vida molt diferents. Però el gran problema és que sempre volem imitar la vida dels Estats Units. Aquest país s'ha convertit en model i símbol universal de vida, bé, per això menjam com els americans, vestim com els americans, cantam les seves cançons, veim les seves pel·lícules, imitam els seus espectacles, intentam, en definitiva, viure com ells o més ben dit, tenir el que ells tenen.

Però amb això hi ha un perill molt gran: perdre les nostres arrels, els nostres costums, la nostra manera de pensar, de viure, la nostra cultura, l'essència del nostre poble... i crec que aquest problema és molt seriós, i no sé molt bé si la gent n'és conscient.

- Què se sent més llucmajorera, o de Nova Orleans?

- Nova Orleans s'ha portat molt bé amb mi. Allà he trobat la tranquil·litat espiritual, moral... i és allà on tenc, en definitiva, tota la meua família. Per altra part, Lluçmajor és el meu Lluçmajor. Som essencialment llucmajorera. Quan he de venir cap aquí vénc a ca nostra, quan me'n torn me'n vaig a ca nostra: tenc dos ca nostres: som d'aquí i d'allà.

- Tornaria a viure aquí?

- Sempre ho havia pensat: em retiraré a Mallorca, deia. Però cada vegada veig més clar que els meus fills són d'allà, i els néts encara més... què faria aquí? què faria sense la meua família? Deu anys endarrera feia uns comptes, però avui, per avui, venir a Mallorca és fer una visita. Si bé, les circumstàncies a la meua vida han canviat tant que encara hi pot haver sorpreses.

- S'ha enyorat qualque vegada?

- He enyorat a part dels meus pares, que sempre fan molta falta, els costums llucmajorers, les festes del nostre poble, la sobrassada, el camallot, els meus amics i familiars. Però com he dit abans, jo m'adapt amb molta facilitat.

- Com se veu Lluçmajor des de l'altra part de l'Atlàntic?

- Lluçmajor ha canviat molt. Hi havia molta indústria: la gent abans vivia del camp i de les sabates. Amb poc temps la indústria va perdre l'anomenada, i el camp va quedar molt tot sol. Ara la gent fa feina als hotels, oficines, agències de viatges... S'ha passat d'esser sabater o pagès, a esser cambrer, recepcionista, guia turístic...

Lluçmajor s'ha adonat que hi havia possibilitat de fer doblers a partir del turisme; però la gran errada fou que es boom turístic dels anys setanta es féu sense una planificació i una projecció prèvia.

A S'Arenal, per exemple, per no dir totes les urbanitzacions, s'han fet moltes construccions sense tenir en compte la natura i la vida de l'home.

Crec que és aquí on veim el gran canvi de Lluçmajor.

- I els llucmajorers, han canviat?

- La nostra vida ara és més còmo-

da que llavors. Abans no teníem aigua corrent, i tot el dia poalejàvem dins la cisterna; abans sols hi havia la xemeneia i el braser, ara hi ha estufes elèctriques i moltes altres coses que ha duit el progrés científic i tècnic. Si bé els llucmajorers no han canviat molt: són els mateixos.

El gran canvi és que ara tenim biblioteca, cinema, sales de festes, escoles, universitat a Palma, i moltíssimes coses que en aquell temps no teníem. No puc entendre que allà on hi ha tot això, la joventut pugui estar enmig de plaça i dir: «ara no sé que fer: estic avorrit!». Això no pot ser: hi ha moltes possibilitats, que tal volta no les sabem, o més ben dit, no les volem veure.

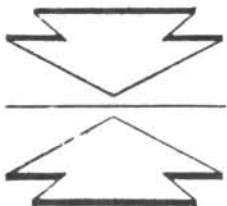
- Veu la joventut avorrida?

- Tal volta la joventut vol, vol i vol, i no se n'ha adonat del que té. La televisió ens presenta un món meravellós, però no ens hem adonat del que realment tenim i del gran valor que té un poble. Tal vegada la joventut està insegura, indecisa del que succeirà demà, però això no és culpa vostra, és culpa de tota l'estructura mundial.

La joventut té fama de rebel·lar-se, però la vostra rebel·lió és més que justificada. Demanau més estimació, més atenció, quan pareix que tot el món se preocupa de tenir més i més, sense aturar-se a pensar que hi ha coses més importants que el tenir. Si aquest problema el teniu aquí, allà el tenim duplicat.

Moltes gràcies per l'atenció: li desitjam molta sort perquè encara hi ha molt per fer...

Margalida Mut
Andrea Puig
Antoni Vadell

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER
LLUCMAJOR

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16,30 a 21 h.

Els mestres de Paret Seca

A. Àlvarez
J. M. Tomàs

F. Vidal

Els mestres de paret seca, margers o paredadors, que tant abundaren en temps passat, el testimoni dels quals en resta encara ara en les parets i marges, ens duen a parlar dels actuals paredadors.

A Llucmajor l'ofici de mestre de paret seca pareix ésser que es perd, ja que segons el testimoni dels tres mestres actius de Llucmajor: Joan

Mulet, Antoni Garau i Josep Barros, i també dels jubilats: Guillem Mut i Biel Clar, no hi ha molta gent disposada a fer aquest tipus de feina.

Actualment la gent que treballa la paret ho fa de la mateixa manera que es feia abans, no hi ha hagut introducció de noves eines, tampoc ha canviat el sistema d'elaboració. L'únic que sí ha canviat ha estat la ubicació de la paret seca feta als darrers anys, així com també ha canviat la clientela.

Abans tothom a foravila feia paret seca, ja que tenia doble utilitat, per una part convertia la finca en llaurable i per l'altra aprofitar les pedres que es treien de la terra per tancar-la i evitar l'entrada i sortida d'animals. Ara ja no són els pagesos qui majoritàriament fan ús d'aquest tipus de paret, sinó que ara és freqüent trobar-la a les urbanitzacions, treball encarregat per les empreses constructores. Avui hi ha manco demanda que abans, encara que ells tenen molta feina ja que són pocs.

Les divergències entre els tres mestres es posen de manifest a l'hora de parlar de preus i de clients. Mentre un es dedica a fer feina a foravila, els altres ho fan a llocs d'estiueig o a urbanitzacions noves. Els preus depenen de si es cobra per metres o per hores. El preu mig seria unes dues mil pessetes el metre (s'ha de tenir en compte l'alçada) i entre 700 i 1500 l'hora.

PROCÉS D'ELABORACIÓ

El primer que es fa per a aixecar una paret és l'escombra, o sigui el llit on descansa la paret, se fa una síquia i se posa la ginyola per a marcar la primera tirada. Després se comença a aixecar la paret, que en el cas de la paret seca es fa només de pedres, sense utilitzar cap altre material. Se va posant una filada de pedres a cada banda deixant un buit al mig i així com es va alçant, aquest buit s'omple de macs i pedres més petites, això és l'anomenada rebla. Quan la paret té l'altura desitjada es fa l'acabament, que segons com isugi, la paret rebrà un nom diferent: encadenat, doble encadenat, esquena d'ase, etc. Cal dir que les pedres escollides, no reben un tractament especial, només se'ls dóna forma si ho requereix, amb el martell, per col·locar-les al lloc.

TIPUS DE PARET

- Paret seca, eixuta o paredera: Aquest tipus de paret es realitza només amb pedres, sense fang ni altre material per a lligar-les.

- Paret verda o paret de verd: sol ésser aixecada amb la combinació de pedres i fang. S'utilitza aquest

De 100.000
a 150.000 pts. menos
en todos los turismos.
Sólo por dejar tu coche usado.

Y no pagas nada hasta Octubre,
excepto el 10% de entrada.

Ahora tu Renault nuevo
está más cerca.

Porque Renault te ofrece de 100.000 a 150.000 pts. de ahorro en todos sus turismos, según modelo. Sólo tienes que dejar tu coche usado. Y con la financiación a 24, 36 y 48 meses, no pagas nada hasta Octubre, excepto el 10% de entrada inicial. (T.A.E. 21, 87%). Ven a vernos o lláma al Sr. Financiación al teléfono 900 / 15 55 55. Modestia aparte, verás que no hay mejor elección.

RENAULT

Renault más cerca en:

R.B.E. 455/90

Oferta válida hasta fin de mes en Perpetuado y Balears.
Aplicable a vehículos en stock. No acumulable a otras ofertas promocionales.

RENAULT

BARTOLOME JAUME NADAL

Ronda Migjorn, s/n
Tels. 66 01 40 - 66 00 41
LLUCMAJOR
Sant Cristófol, 6
Tel. 26 00 01 - S'ARENAL

tipus de paret sobretot a les barraques i llocs per guardar-hi gra, ja que és el tipus més resistent a la humitat.

- Paret atalussada: forma talús o peu de murada.

- Paret d'esquena d'ase: es caracteritza perquè té la part superior formant un angle agut.

- Paret de mig punt o de barca: té la part superior semicircular.

- Paret cabrera: presenta l'encadenat de pedres llargues aproximadament un pam, fent barbacana, per evitar que els animals botin la paret.

Els materials emprats són tots ells d'origen natural.

LES EINES

- Picassó gros i picassa: serveixen a rompre les roques.

- El parpal: s'utilitza per arrabassar les roques.

- El càvec, la senalla, l'eixada i la civera s'utilitzen per tragar les pedres.

- La ginyola: és una llandera estreta que s'utilitza per a poder fer les filades dretes, encara que molts de mestres ho fan a ull.

- El martell: serveix per rompre les pedres. El martell de tall s'utilitza pel marès i el martell de punta per a treballar el pedreny de puig.

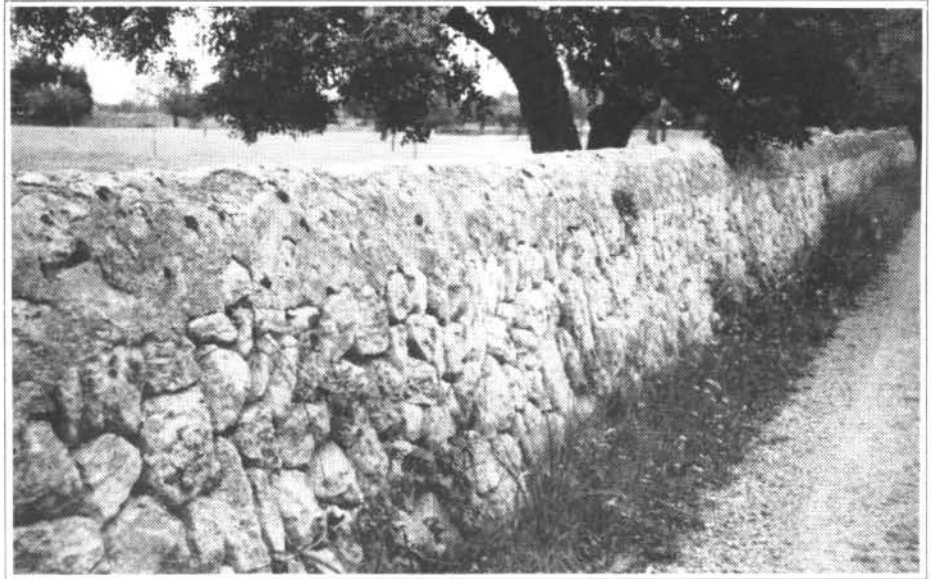
En general, l'instrumental que utilitzen sempre ha estat el mateix i no és molt car.

Tant en Joan Mulet, com en Josep Barros, com en N'Antoni Garau coincideixen dient que és una feina agradable però molt dura. També afirmen que aixecar una paret seca no és un luxe, i que la gent s'hauria de decidir per aquest tipus de paret, típic i tradicional del nostre entorn, i deixar de banda les parets realitzades amb nous materials que tant desfiguren la imatge del camp mallorquí.

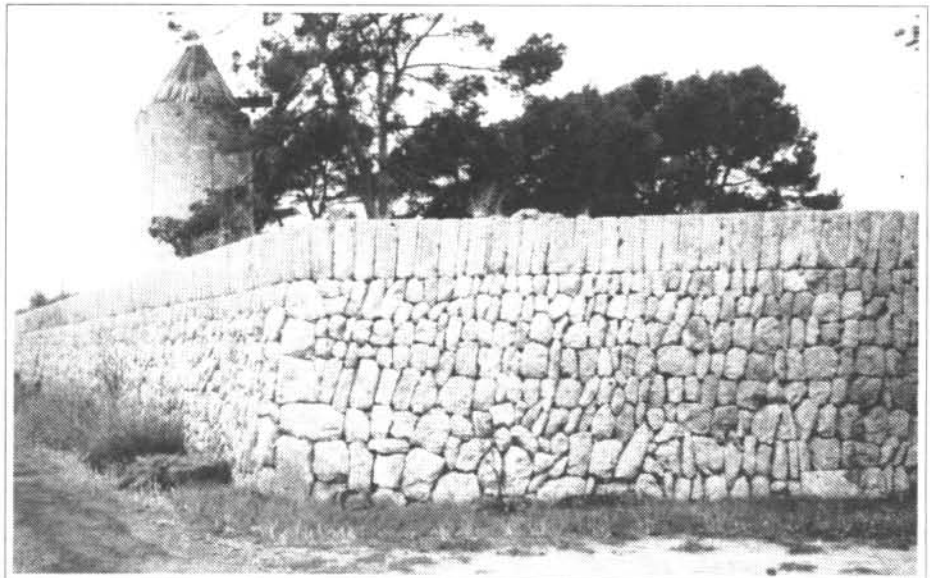
Abans els paredadors tenien fama d'ésser bons glosadors, i d'això ens deixa testimoni el mestre Joan Mulet «En Tofolet» dient:

«De llinatge som Mulet
d'ofici paredador
natural de Lluçmajor
i de mal Tofolet».

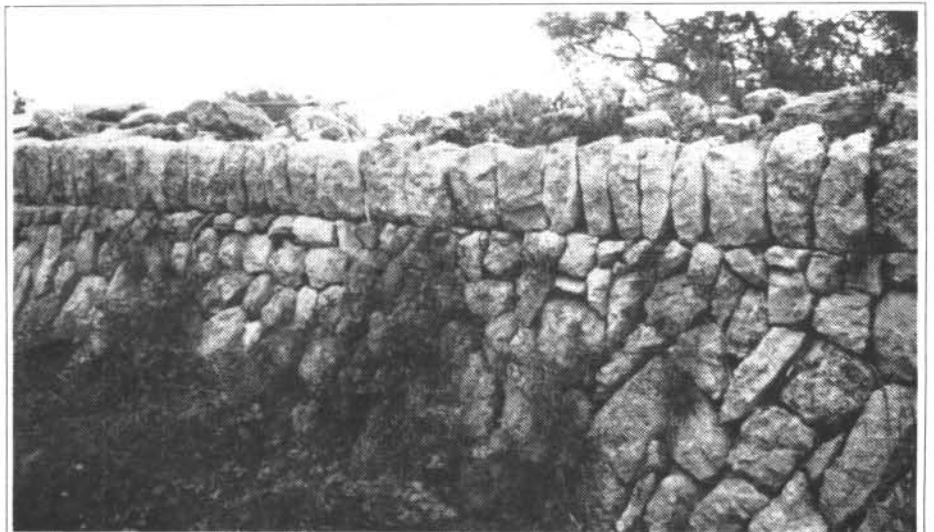
Gràcies a tots ells per la seva col·laboració.

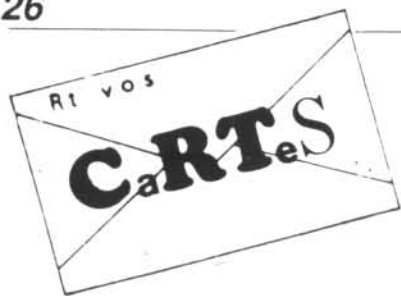
Paret d'esquena d'ase

Paret d'encadenat doble de Sa Torre

Paret d'encadenat doble

Senyora director: Desitjaria que publicàssiu aquesta carta a les planes de «Llucmajor de pinte en ample».

«Com a ciutadà i contribuent de Llucmajor i, sense ànim d'entrar dins cap tipus de polèmica que, de cap de les maneres crec que pogués ser positiva, m'agradaria fer algunes

puntualitzacions sobre l'escrit titulat: «Domingo Aguiló ens parla de les contribucions» publicat a aquesta revista en el n° 100 del passat mes d'abril.

La darrera valoració cadastral de l'any '73 tal com molt bé pot ser comprovat, havia sofert una sèrie d'increments que a l'any '89 podien ser xifrats al voltant d'un 300 % en relació al valor cadastral inicial de l'any '73.

L'Ajuntament podia optar per realitzar la seva revisió de cadastre, encara que, lògicament baix control del centre de gestió cadastral i assumint totalment el cost derivat de la dita gestió.

Per apropar el valor cadastral al voltant d'un 75 % al valor de mercat, crec que fa falta qualche cosa més que uns paràmetres urbanístics, podrien ser, per exemple, uns sondejos de mercat immobiliari molt seriosos i en profunditat, una catalogació adequada del sòl i la construcció per medis més d'acord en la realitat, no per trossos de carrers com pareix ser que s'han fitxat els valors bàsics.

El procediment de càlcul per a obtenir la quota del segon semestre crec que no pot ser el que exposa el Sr. Aguiló per dues raons molt clares, primera que qualsevol contribuent de Llucmajor que faci les operacions aritmètiques que menciona el dit senyor no li reflexarà la mencionada quota, i, segona i més important és que per el dit segon semestre del 89 no podia aplicar-se aquest procediment senzillament perquè no havia entrat en vigor, o sia que, per el 1989, s'aplicava el tipus 22 acordat per l'Ajuntament i per als dos semestres.

Pens totalment diferent en què l'Ajuntament hagi arribat més enfora eliminant impostos i arbitris, doncs crec que tota la imposició municipal que se diu eliminada, en tot cas ho ha estat per imperatiu de la pròpia llei de finançament de les hisendes locals.

Per últim, tampoc compartesc el que s'hagin eliminat les plusvàlues, ja que, s'anomenin com s'anomenin, se continua cobrant i a més amb un agravant, que se calculen sobre el valor cadastral, el que pot arribar a ser molt gravós segons els barems que apliqui el nostre Ajuntament.

Un contribuent»

A S'ESTALELLA I A S'ESTANYOL PERILLA EL MEDI AMBIENT

Degut a la construcció del nostres negocis i pel seu normal desenvolupament, els llucmajorers se'n varen haver d'anar a S'Arenal cap a S'Estanyol a cercar els caps de setmana i l'estiu la tranquil·litat perduda a la nostra metròpoli turística. (No res per objectar).

Instal·lats a S'Estanyol, el primer impacte ambiental amb un club nàutic construït fa anys davant les

ELEMENTS DECORATIUS FACTORS DECISIUS

Nosaltres sabem bé que la decoració, la personalització de la seva llar, és el resultat d'una tasca conjunta: espai, mitjans, formes i productes diversos. Elements decoratius que donen forma i vida exclusiva al seu entorn familiar.

S'ho imagina sense rajoles?
És clar, són factors decisius!
Completi la seva decoració a PREFAMA.

PREFAMA

<p>• PALMA DE MALLORCA Espanya Avinguda Lluís Salvador 84 Tel: 75.54.45 75.163</p>	<p>Magatzem Plaça San Cugatò Gran Via Aurore Tel: 26.40.04 Plaça Còr i Vicens C. 4 Nouvitas 11 Tel: 26.66.66 C/ Riu C. Sardenya 1 Tel: 27.07.01</p>	<p>• LLUCMAJOR Oliveres, Fabrica i Espardenya Barrut Pere Rog 26 Tel: 88.01.90 88.01.94</p>	<p>• S'ARENAL Magatzem i Espardenya Carrer Major 228 Tel: 38.22.38</p>	<p>• CALA D'OR Magatzem i Espardenya C/ls George Cas 220 Km 307 Tel: 85.62.10 85.62.38</p>	<p>• PORRERES Fabrica i Magatzem C/ls Campes Km 1400 Tel: 94.71.26</p>
--	---	---	--	--	--

primeres cases que hi va haver, privant-les del privilegi de primera línia. (Avui no res per objectar perquè ja està fet).

Però avui, els qui formam part de la societat llucmajorera vivim sobresaltats pels continus intents inversors a S'Estanyol.

Per una part per l'avinent ampliació del Club Nàutic, per la seva supervivència egoista, respaldada pels vots dels que no tenen les cases davant el Club, i ala! a escampar ciment per tot arreu! (No res per objectar fins ara).

Per l'altra, el futur projecte de la gran central tèrmica a S'Estanyol amb el seu port de descàrrega. Què ferem? Això ens preocupa? Ens dona molts mals de caps?

¿Com és possible que a ca nostra, per part dels extrems i els no residents, els nostres drets humans i ecològics siguin trepitjats com diuen per bé del progrés?

Perdedors i víctimes? Mai!

Aquest projecte és definit com una aberració, una agressió ecològica i ambiental contra un espai natural del migjorn de l'illa i, des de la mar, un impacte que trepitja i destretaletja el nostre litoral.

Estudis realitzats per un programa de la ONU de medi ambient informa: quan estam baix els fils d'una línia d'alta tensió escoltam un borinetx, brrr..., que aixeca els pels de punta, són els electrons, i, el seu ràdio d'acció els formen els camps electromagnètics; si baix d'ells deixassim un cotxe de sistema d'injecció durant 48 hores, no el podríem posar en marxa degut a què la memòria del sistema seria interferida; els frens ABS-ALB de vegades

han quedat bojós. Però el que més preocupa i ens crea més grans interrogants són: Quins són els efectes sobre els humans? Són renous rars en el cap i alteració del ritme cardíac, els infants pateixen més leucèmies, alteracions del sistema nerviós...

Una nota molt curiosa relacionada amb naixements, normalment neixen tant nins com nines; els treballadors de centrals tèrmiques i electricistes tenen sis vegades més nins que nines.

Una nota positiva fins ara dels camps electromagnètics, és per congegir trencament d'ossos i regeneració de teixits musculars i vasculars.

Hi ha un precedent a la història ecologista de l'estat espanyol, de la lluita de grups pro natura i que va repercutir a nivell mundial; Lemniz. L'any 1980 es complien 10 anys de l'aparició de grups o moviments ecologistes, una protesta generalitzada al País Basc a la polèmica Central Nuclear de LEMONIZ, el mateix any, aquests grups protagonitzaren un fet pacífic sense precedents en el món democràtic: l'atur de les obres i posterior tancament de la Central.

L'any 1981, nota negativa i detestable protagonitzada pel grup terrorista ETA, l'assassinat de l'enginyer cap de Lemniz José Maria Ryan. El mes de maig del 1982, el Govern Basc i l'empresa IBERDUERO tanquen definitivament la Central.

L'any 1980 el món assistia a naixement d'un document vital pel seu desenvolupament, l'estratègia mundial per a la conservació de la natura fixant els objectius següents: Mantenir els processos ecològics i

els sistemes vitals necessaris, preservar la diversitat genètica i coordinar el sosteniment de les espècies i els ecosistemes. (ONU Medi Ambient)

Tornant a la nostra realitat, des que la notícia fou coneguda i confirmada per GESA, el nostre batle fou el primer en posar-se en marxa, fent taula rodona amb tots els grups per a una oposició ferma, manifestant a tots els mitjans d'informació la seva protesta i rebuig a tan disbarat projecte, una acció, senyor batle que li agraim i li donam les gràcies amb una nota «cum laude» (més que superior).

Fins ara, la tasca de manifestacions oposidores i de protesta, sempre amb so de pau, amb els exemples de Capocorb, Cala Mondragó, Es Trenc, Cabrera, Sa Canova, etc., han estat protagonitzades per grups ecologistes i partits nacionalistes d'esquerres; ara aquesta nostra, com que els afectats som tots, tant d'un color com d'un altre, em fa l'efecte que hi anirem quasi tots a demostrar el nostre rebuig i disconformitat a la façana de GESA a Ciutat, perquè els nostres interessos estan a S'Estanyol i de retruc a Sa Ràpita.

Perdedors i víctimes? Mai!

¿O és que volem encara una altra volta tornar pagar les nostres terres, terres que són nostres des que el temps és temps, els nostres ancestres foren ja llurs amos, i que, per motius únicament i estricta monetaris, foren venudes a aus de rapinya vinguts de fora i que a manca de la tan promesa i mai conculsa llei d'espais naturals hem hagut de tornar comprar a preu de perdiu jove amb els nostres propis doblers?

Un estanyoler de Llucmajor

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69

LLUCMAJOR (Mallorca)

Filosofia parda

És ver que no podem tenir un moment de sossec. La pau espiritual i la pau del cos només poden existir si les lleis de Déu són aplicades, i les lleis de Déu no són, ni més ni menys que les lleis de la Natura. Qui va contra la Natura, va contra Déu. L'explicació és ben lògica; els qui es volen carregar sistemes ecològics destruint la Mare Natura, perjudiquen, no tan sols els animals i les plantes: L'home és sempre el perjudicat (el germà proïsme), doncs aquells senyors que pequen contra La Natura, pequen contra el seu germà, per tant, contra Déu. O no és així?

Me pareix que anar tant per devers l'església, amic mussolet, t'ha fet trebucar el cap, i la teva filosofia moralista no està gens d'acord amb la realitat quotidiana. Els càrrecs públics que, haurien d'estar al servei de la societat, descomptant rares excepcions, estan sols al servei de particulars. Jo estic informat pels diaris, fa un parell de setmanes que tenc una feinada de llegir, i en tenc les plomes dretes de les coses que passen; mira que acusar a una gent perquè els dragons l'han mossegada!...

Tu tens el cap més esflorat que jo, falconet. El que a tu te passa és que no estàs ben alimentat i la debilitat t'ha perjudicat el cervell; el que tu has llegit (i jo

també) és que «los dragones dan la mordida» i això ho han de llegir amb unes ulleres de més augment que les teves, que no hi veus un pam enfora. Los «dragones» diuen els diaris que són una empresa de construcció i «la mordida» no és la mossegada, sinó un percentatge de comissió que se rep per fer un favor. Sobretot, deixam-ho anar que jo me'n torn a la meua filosofia que és allà on m'hi trob millor, i on hi trob el consol i el conhort que el meu esperit necessita, per allò que «amb els peus a terra, però mirant al cel».

Tu el que fas és el mussol, jo sé el que he llegit i les plomes no s'han posat de punta ni me n'ha caigut cap. I si vols començar a filosofar sobre les obres que els dragons han fet a Lluçmajor, ja pots haver començat, però per mí està més clar que l'aigua; no he de menester cap lupa, com mestre Xamena, per llegir. Te'n recordes de les síquies i de les peces que es rompien? Quina doblorada costarne al poble! Aquestes obres es feren tan malament, que les n'adjudicaren unes altres! t'agrada aquesta filosofia?

Ah! Mestre Xamena, quin home! «Oh, xorics que m'escoltau, dins qualque forat estrets!» No, a mí no me'n va fer cap de poesia, però m'hagués fet tanta d'il·lusió...! La música, la poesia. Una persona d'un gran fons humà, mestre Joan Xamena. N'hi havia que el consideraven un pobre errat de comptes, com en Pere de Son Gall. Sí, amic falcó, els qui ens aferram als béns espirituals és que no confiam gaire en els béns terrenals, i, a nosaltres ens diuen somniadors i pobres despistats perquè no matam tot el que està gras.

No, si al cap i a la fi m'arrbiaràs a convèncer amb les teves paraules tan elevades, de lletraferit. Ja veig que l'escrit dels Bisbes de les Illes, don Teodor i els seus amics, anaven per aquí. Ja ho crec que deu ser així! És una llàstima que no tothom té la mateixa escala de valors. Allà on qualsevol amb dos dits de seny veu que ha d'estalviar i preservar la Natura, ve D. Gabriel, lo president, i, per contestar a D. Teodor li diu que el que han escrit els bisbes no té cap valor. Saps si haguessin d'enfrontar un contenciós-administratiu, si qualcú reclama uns drets adquirits...! Clar, com que al Cel no li poden moure plet!

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

CENTRE ÒPTIC EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74

S'ARENAL

Columbicultura Campionat d'Espanya

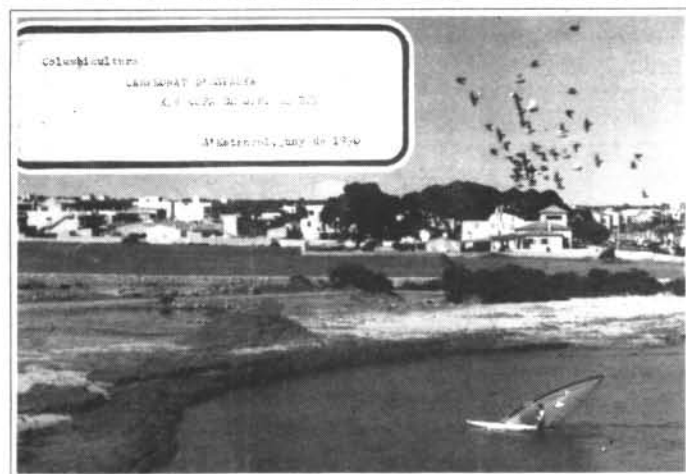
La XIVena Coma de S.M. el Rei es celebrarà a S'Estanyol

Joan Quintana

Llucmajor (S' Estanyol) serà l'escenari, el proper mes de juny d'un gran esdeveniment esportiu. Aficionats a la columbicultura procedents de totes les Comunitats d'Espanya tendran una cita a Balears per tal d'assistir al Campionat d'Espanya de Coloms esportius, Copa S.M. El Rei en el qual hi participen els 71 coloms millor classificats de tot el país.

L'organització d'aquest Campionat és a càrrec de la Federació Balear de Columbicultura amb l'assessorament de la Federació Espanyola. El primer premi és dotat amb cent mil pessetes i Copa S.M. El Rei, i el segon, amb cinquanta mil i trofeu donat pel Consell Superior d'Esports.

El Campionat es divideix en set etapes (proves) de regularitat que es realitzaran els dies 2, 5, 9 i 12 de juny. El colom que acumuli major nombre de punts en les successives proves de regularitat serà

proclamat Campió d'Espanya de 1990.

Per acabar, el 16 de juny es realitzarà una prova d'exhibició-espectacle dotada amb cent mil pessetes en metàl·lic i un trofeu atorgat per la Fed. Espanyola de Columbicultura.

Per tal de comentar els detalls de l'organització d'aquestes proves es va celebrar a la seu de la Fed. Regional Balear una roda de premsa que va comptar amb la presència del president de la Fed. Espanyola, Pascual Fernández i el de la Fed. Balear, Nicolau Febrer. Aquest darrer va informar sobre les característiques de la prova i de les excepcionals condicions de la pedania de

positivament les activitats que s'han desenvolupat fins ara pel comitè organitzador.

L'afició a la Columbicultura és molt estesa per tota la mediterrània espanyola i a les Balears compta amb un nombre considerable de seguidors. Cal destacar, finalment, que Llucmajor ja va ser en una altra ocasió, seu del Campionat d'Espanya, quan la prova va tenir lloc, l'any 1963 i el colom guanyador va ser «Ramellets» de R. Soriano.

S'Estanyol-Iloc on es celebrarà el campionat, per a la pràctica d'aquesta modalitat.

P. Fernández va exposar el seu desig d'aconseguir un campionat que fos model d'organització i va valorar molt

Columbicultura

Notícia d'última hora

Quan es tanca aquesta edició, com a notícia d'última hora, hem pogut saber que els dos coloms que representaran la Comunitat Balear en aquest Campionat d'Espanya (que tindrà lloc a S'Estanyol), són «Baïn» i «Braç mecànic», porpietat del

llucmajor Sr. Almagro, que pertany a la Societat de S'Estanyol presidida per Julià Mascaró. Aquesta classificació es desprèn de les proves realitzades dies passats a la localitat de Santa Eugènia, pertanyents al Campionat de Balears.

ALIRON! ALIRON!

EL C.F. LLUCMAJOR, CAMPIÓ

El C.F. LLUCMAJOR, que presideix Gabriel Paniza, ha aconseguit d'una manera esplendorosa, quedar campió del Grup B de III^a Regional, a més d'aconseguir ser l'equip, amb només 13 gols en contra, menys golejat de totes les categories regionals emmarcades dins de la Territorial Balear pel que es refereix a Mallorca. Ara, el C.F. Llucmajor, juntament amb el Porreres (segon del grup), i el campió i el subcampió del Grup A, que són el CIDE i el SANTA PONSÀ, haurà de jugar una lliga per veure qui queda campió de Mallorca.

Sort, idò, per als homes que entrena Sebastià Fells.

RESULTATS DE LA LLIGA 1989-90

I VOLTA

Margaritense, 0 - Llucmajor, 5
Llucmajor, 1 - Ariany, 0
Colònia, 1 - Llucmajor, 1
Llucmajor, 2 - Sant Joan, 0
Llucmajor, 3 - Porreres At., 1
Ca' n Picafort, 5 - Llucmajor, 0
Llucmajor, 5 - Sencelles, 0
Llucmajor, 2 - Av. Llubí, 1
Vilafranca, 0 - Llucmajor, 0
Llucmajor, 1 - Escolar, 0
Altura, 0 - Llucmajor, 1
Llucmajor, 1 - Porreres, 1

II VOLTA

Llucmajor, 2 - Margaritense, 0
Ariany, 0 - Llucmajor, 4

Llucmajor, 3 - Colònia, 1
Sant Joan, 3 - Llucmajor, 0
Porreres At., 1 - Llucmajor, 2
Llucmajor, 4 - Can Picafort, 0
Sencelles, 1 - Llucmajor, 3

Av. Llubí, 0 - Llucmajor, 3
Llucmajor, 1 - Vilafranca, 0
Escolar, 0 - Llucmajor, 0
Llucmajor, 1 - Altura, 0
Porreres, 1 - Llucmajor, 1

TERCERA REGIONAL

1. LLUCMAJOR	24	17	5	2	46	13	39	+15
2. Porreres	24	13	8	3	55	28	34	+10
3. Porreres At.	24	13	5	6	50	27	31	+7
4. Vilafranca	24	10	9	5	55	35	29	+5
5. Altura	24	11	5	8	47	35	27	+3
6. Sant Joan	24	10	6	8	43	25	26	+2
7. Ca' n Picafort	24	11	3	10	35	37	25	+1
8. Escolar	24	9	5	10	40	43	21	-1
9. Av. Llubí	24	7	7	10	40	42	21	-3
10. Colònia	24	6	7	11	39	56	19	-5
11. Margaritense	24	4	10	10	27	38	18	-6
12. Ariany	24	3	4	17	20	68	10	-14
13. Sencelles	24	3	4	17	21	72	8	-14

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS

CONGELATS

POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

Reparacions en general
Planxisteria i pintura

Ronda de Ponent, s/n. Tel. 66 12 67 (LLUCMAJOR)

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

GERMANES
PUIGSERVER

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/ Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

En el Pavelló Municipal de Lluçmajor

II Trofeu PSOE de Futbol Sala Iniciació

J.Q.

Els dies 13, 14 i 15 d' abril es va celebrar al Pavelló Municipal llucmajorer, el II TROFEU de Futbol Sala (Iniciació) organitzat pel PSOE i que compta com a cap visible i principal responsable, a Jerònia Vich. Els quatre equips participants i que donaren vida a aquesta celebració varen ser: Col·legi Nostra Senyora de Gràcia, Col·legi Públic Rei Jaume III, Col·legi Sant Bonaventura i el Cristalleria Arenal.

Els resultats foren els següents:

DIA 13:
C.Ntra. Sra. de Gràcia, 0
C. Arenal, 6
C.P. Rei Jaume III, 1
St. Bonaventura, 5

DIA 14:
C.P. Rei Jaume III, 0

C. Arenal, 5
C. St. Bonaventura, 5
C. Ntra.Sra. de Gràcia, 1

DIA 15: Partit per al tercer i quart llocs:
C. Ntra.Sra. de Gràcia, 3
C.P. Rei Jaume III, 0

GRAN FINAL:
St. Bonaventura, 3
C. Arenal, 1

Com es pot veure, el Col·legi Sant Bonaventura va ser el vencedor d'aquest II Trofeu del PSOE en una final que va ser animada per un nombrós públic que va donar suport a aquests equips. Hem de dir també que l'equip de S' Arenal va tenir el detall de regalar un ram de flors a Jerònia Vich que s'ho mereixia ben bé. Enhorabona Jerònia i que conti-

núis organitzant torneigs com aquest pel bé del futbol sala base.

I per acabar, esmentem que el campió del torneig va rebre trofeu del PSOE, el segon classificat (Arenal) el trofeu del Bar Tabú i els tercers i quarts (C. Ntra. Sra. de Gràcia i CP. Rei

Jaume III) plaques d'honor. El màxim goleador, que va ser Leandro del Col·legi de Sant Bonaventura va rebre el trofeu donat pel Solixent i el porter menys golejat, que va ser Sebastià Ramis, va rebre el guardó del Forn de Ca'n Bonet.

S'hauria d'afegir una petita i breu crítica a aquest torneig, però no en contra de l'organització ja que J. Vich va realitzar aquest muntatge d'una manera ben honesta i com pertoca. El que sí volem dir és que es tractava d'un torneig compost per equips d'INICIACIÓ, i això vol dir, que els components han de ser nins de PRIMER i SEGON d'EGB.

L'únic equip que va mantenir aquesta condició va ser el C.P. Rei Jaume III ja que la resta el conformaven dins de cicle Mitjà.

Al darrer partit, l'entrenador del CP Rei Jaume III, en vista de la situació, va «fixar» momentàniament un jugador de nou anys «que passava per allà». Seria necessari que, en tornar, tots els entrenadors es comprometin a complir les regles del joc i no es tornin posar a l'altura dels mateixos al·lots.

C.F.

major

Antònia Tsern

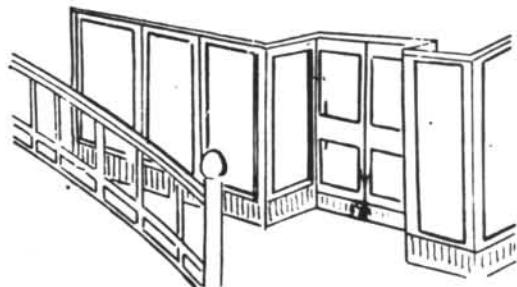
PERRUQUERIA UNISEX

C/. Major, 7 - Telèfon 66 13 59
LLUCMAJOR (Mallorca)

**FOTO ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITÀRIA**

C/. d'Es Vall, 21 - Tel. 66 00 29

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

Bàsquet

Joventut de Llucmajor: Categoria Infantil Masculí

La potència física

Els són, Xim Barceló, Pere Joan Noguera, Joan Quintana, Carles Lobo, Jullà i Enric Salas, Pere Mayol (tots aquests poden jugar un any més a la categoria) Joan Duran, Jaume Manresa, Joan Escalés, Miquel Ramos i Nicol Perelló (ja passen a la categoria Cadet, per edat).

Estan forts, molt forts. Duen una bona preparació física. És l'obsessió del seu entrenador, en José Antonio Acosta, que pensa que algunes tècniques és per demés ensenyar-les, els nins tenen unes facultats pròpies de cada jugador, per exemple, un pot tenir punteria i pot no tenir-la, això no es pot ensenyar; cada jugador té uns reflexes, una capacitat d'esquivar, de moure's damunt el parquet, i, algunes coses es poden millorar amb la pràctica i els entrenaments continuats, però la majoria són qualitats innates, formen part de la pròpia persona.

Alguns dels partits els han guanyat perquè els jugadors estaven millor preparats físicament, han aguantat més i han pogut córrer més i sols això els ha portat la victòria i no la tècnica de joc, que en alguns casos ens han estat superiors.

L'entrenador compta amb tots i cada un dels jugadors, no en descarta cap perquè tinguin unes qualitats tècniques inferiors, tots tenen el seu paper i compleixen i ell

sap fins on pot arribar cada un. Per poc que sabi jugar a bàsquet un jugador sempre farà un bon paper si té aguant físic.

Apart, només una qualitat és vital: sebre cercar el lloc adequat per produir el llançament, i això és molt mal d'ensenyar, sols la vista i la rapidesa del jugador saben trobar l'indret, i això és tot. Un equip que pot aguantar les investides de l'equip contrari perquè la força física hi és, i, de tan en tan troba la posició per fer un llançament efectiu, aquest equip donarà resultats molt positius. I, aquest és el cas que ens ocupa.

Falten dos partits per acabar la lliga. Les altres categories ja fa temps que acabaren. Aquests dos partits estan segurs de guanyar-los, en acabar hauran jugat 22 partits i n'hauran guanyat 14.

Tot un èxit de fortalesa física; la concentració i la punteria fan el demés.

Gullem Oliver

L'ENTRENADOR: José A. Acosta

És el primer any que entrena. Li proposaren aquesta feina i li ha agradat molt; els jugadors han respost molt positivament i els resultats han estat bons. Si l'any que ve té temps suficient tornarà entrenar ja que l'experiència ha estat molt positiva.

N'Acosta va néixer a La Pinilla (Múrcia), però la seva família va venir a viure a Mallorca quan ell tenia quatre anys; ara en té una trentena, està casat i té infants.

Va començar a jugar a bàsquet quan anava al Col·legi de Sant Bonaventura. Un dia que, directius del Joventut el varen jugar, li demanaren per començar a jugar més seriosament, i així, va començar a entrenar amb en Paco Bonnín. Després va passar al CIDE, on hi va jugar cinc anys, aquells temps per ell varen ésser el millor i se consolidà com a jugador. «Llavors —són les seves paraules— el CIDE era la Universitat del bàsquet». Durant aquests cinc anys quedaren sempre subcampió de Balears, el primer, sempre era el Patronat. Després va jugar dos anys més a Llucmajor, fins que, una lesió al genoll dret li va fer pensar de deixar-ho.

Feta més de deu anys que no jugava, encara se protegeix el genoll amb una genollera elàstica. Pensa que mai no s'arribà a curar bé del tot.

Estaria molt content de poder continuar entrenant. Al mateix temps és una manera de fer un poc d'esport ell mateix.

Enhorabona i endavant!

G. Oliver.

NAIXEMENTS

Margalida Cardona Garí, filla de Fèderic i Mª Coloma, nasqué el 26/3.
 Daniel Mut Llinàs, fillde Joan i Maria, nasqué el 26/3.
 Sebastià Miquel Artigues Manresa, fill de Sebastià i Mª de Gràcia, nasqué el 7/4.
 Isabel Catany Catany, filla de Jaume i Antònia de Pàdua, nasqué el 13/4.

MATRIMONIS

Antoni Flexas Bosch i Maragrida Llinàs Mateu, es casaren el 25/3 a l'església de la Lactància.
 Antoni Pesset Garcia i Mª Josep Guerrero Baquerizo, es casaren el 13/3 a la Parròquia de Sant Miquel.
 Antoni Llaneras Serrano i Kheira Siddeki, es casaren el 5/4 al Jutjat de Pau.
 Tomàs Terron Saurín i Constança Recio Estudillo, es casaren el 7/4 a l'església de La Lactància.
 Maurici - Oscar Jalabe Benattar i Mª Josep Garcia Martínez, es casaren el 12/4 al Jutjat de Pau.
 Francesc Clar Ripoll i Andrea Duran Coll, es casaren el 10/3 a l'església del Sagrat Cor.

DEFUNCIONS

Catalina Ginart Roig, morí el 29/3 als 79 anys.
 Margarida Romaguerra Monserrat, morí el 29/3 als 85 anys.
 Andreu Blaya Barbero, morí el 31/3 als 77 anys.
 Joan Servera Cardell, morí el 11/4 als 85 anys.
 Antoni Palou Negre, morí el 14/4 als 93 anys.
 Maragrida Tomàs Ferretjans, morí el

14/4 als 73 anys.

Joan Trujillo Avila, morí el 18/4 als 77 anys.

Maria Guasp Cerdà, morí el 18/4

als 89 anys.

Catalina Noguera Salvà, morí el 20/4 als 91 anys.

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

SERVEI OFICIAL

Seguridad. A la adherencia y estabilidad ya características del Tipo se añade la garantía de un sistema de frenos perfectamente adecuado a un estilo de conducción deportiva. El Tipo 16v le tiene 4 frenos de disco — los dos anteriores, autoventilados — y originalmente ABS lo cual, si cabe, le da todavía mayor seguridad.

Confort. Un deportivo moderno también debe ser confortable. Los interiores del Tipo 16v le ofrecen a la misma funcionalidad del Tipo un todo decididamente deportivo. Los asientos ofrecen el máximo confort y una suave adaptación en curvas. La tapicería coordinada hace el habitáculo elegante y acogedor. Sobre todo el Tipo 16v le se provee equipar con asientos deportivos Recaro, estira, alis, respaldos deportivos para la conducción deportiva.

C/. Hispanitat, 19 - Tel. 66 06 47 (Llucmajor)
 Plaça Reina Maria Cristina, 12-B - Tel. 26 89 12
 S'ARENAL

SANEAMIENTO
 CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
 CALEFACCIÓ
 ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
 Taller: Mellà, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

ESPORTS
 LLOMPART

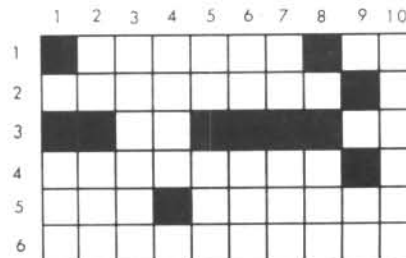
Espardenyeria

GRAN VARIETAT
 D' ESPARDENYES,
 PRENDES ESPORTIVES
 I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
 Tel. 66 05 78
 LLUCMAJOR

Soluciona aquest encreuat:

Horizontals: 1.- Desperfecte en un aparell o en un vehicle. Al revés, contracció de preposició i article. 2.- Dit de l'home semblant a una dona, homosexual. 3.- Consonants consecutives. Convenciment íntim, no raonat. 4.- Edifici on viuen els monjos o les monges. 5.- Al revés, pecat capital. Al revés determina el valor o vàlua d'alguna cosa. 6.- Brillar amb gran esclat.

Verticals: 1.- Al revés, manoll (de flors) que serveix d'adorn. 2.- Al revés, realitza. Al revés, forma de verb llatí sum. 3.- Substància que hom aplica a una superfície i que li dona brillantor i la protegeix. 4.- Al revés, aptesa per a fer instintivament, maquinalment, una cosa. 5.- Al revés, terminació d'infinitiu. Al revés, fatigat. 6.- Al revés, conjunció copulativa negativa. En francès, mort. 7.- Vocal repetida. Lletres (barrejades) del nom d'un gran riu africà. 8.- Al revés, donar. 9.- Beguda alcohòlica. 10.- Al revés, successió ràpida de trets d'una arma automàtica.

P'es forat d'es moix

És una llàstima que en aquestes altures encara es cometin aquests errors ortogràfics.

2. Horizontals: 1. Avaria. 2. Eminent. 3. Rs. Fe. 4. Monstir. 5. art. aulava. 6. Resplendir. Verticals: 1. mar. 2. af. oie. 3. Vernis. 4. amse. 5. el. sal. 6. IN. Tue. 7. Aa. 8. fad. 9. Ve. 10. agclar.

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi, Carnet... i una extensa gamma de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

ZANOQUERA
GARCÍAS

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

Restaurante-Asador
LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 66 04 89
LLUCMAJOR
(Mallorca)

**PISCINA, TERRASSA
I MENJADOR D'ESTIU**

*Especialitat en carns al forn
i a la brasa*

**LOCAL PER A NOCES I
COMUNIONS**

SA FONT

C/. Font, 5 - Tel. 66 14 17 - LLUCMAJOR

- * JOIERIA
- * RELLOTGERIA
- * OBJECTES REGAL
- * REPARACIONS

T&M

Software

Programes

Comptabilitat

Facturació

Stocks

Tallers

Programació

a mida

Compatible XT des de 99.000 pts

AT-12 20 Mb des de 181.900 pts

386-SX 20 Mb des de 239.000 pts

OFERTA

Programes de facturació
i comptabilitat

Ordinador AT 20 Mb

Impresora Panasonic

Tot per 400.000 pts.

C. Major 171 Lluçmajor Tel. 66.17.15

**Venda i assistència
tècnica dels productes:**

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

Electricitat i Electrònica
de l'automòbil

INJECCIÓ DE BENZINA

Aires acondicionats
CARRIER
MITCHELL

Tacògrafs

So i alta fidelitat
Automòbil

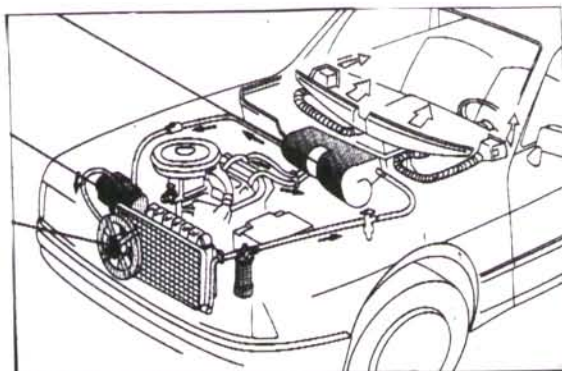
BLAUPUNKT
Alarms
Esquiladores
Motoserres
Plaques solars
Generadors
Lloguer maquinària
Martells

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

Servei Oficial

**AIRE
ACONDICIONAT
PER A
AUTOMÒBILS
I
CAMIONS**

MITCHELL
BLACKSTONE EUROPEAN GROUP

Seat Terra Diesel

La Terra Diesel supone el primer híbrido entre la fábrica de Martorell y Volkswagen en el que se conjugan una carrocería Seat con la mecánica del Volkswagen Polo.

SEAT

Cra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.A.**